

KATALOG WYSTAWY

16. EDYCJA

WYSTAWY NAJLEPSZYCH DYPLOMÓW ARTYSTYCZNYCH

2024

Najlepsze Dyplomy Artystyczne

– otwieramy kolejny rozdział

Ekspozycja „Najlepszych Dyplomów Artystycznych” to jedno z trzech strategicznych wydarzeń wystawienniczych, które realizujemy jako Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku. W naszej ocenie to jedno z najbardziej znaczących przedsięwzięć dedykowanych młodej sztuce w Polsce i jednocześnie projekt o ogromnym potencjale dalszego rozwoju.

Naszym celem jest systematyczne wzmacnianie rangi konkursu. Z każdą kolejną edycją poszerzamy sieć partnerstw – instytucjonalnych i eksperckich – które realnie wspierają młodych twórców i twórczynie w wejściu na rynek sztuki. Budujemy struktury umożliwiające nie tylko prezentację prac, ale i rozwój kariery – poprzez nagrody, wystawy indywidualne, rezydencje i rozbudowaną promocję.

Dlatego szczególnie dbamy o jakość i różnorodność nagród, których liczba i wartość z roku na rok rosną. Konkurs zyskuje coraz bardziej demokratyczny charakter, a jego efektem są liczne satelitarne ekspozycje organizowane przez partnerów w całym kraju.

W tej edycji po raz pierwszy otworzyliśmy się także na dyplomy licencjackie – to krok w stronę większej

dostępności, przy jednoczesnym zachowaniu wysokich standardów. Ostateczna decyzja o uczestnictwie należy oczywiście do poszczególnych uczelni.

Mamy świadomość, że „Najlepsze Dyplomy” to przestrzeń konfrontacji, ale też celebracji jakości i odwagi twórczej. Traktujemy ten konkurs jako platformę wymiany, dialogu i odpowiedzialności. Z otwartością przyjmujemy wszelkie głosy i sugestie – bo wierzymy, że najlepsze efekty powstają we współpracy.

Tegoroczna edycja to także symboliczny krok ku „pełnoletności” tego projektu – moment, który zamierzamy uczcić wspólnie.

Na zakończenie – gratuluję wszystkim osobom nominowanym. Udział w tej wystawie to dowód uznania dla Waszej pracy i wrażliwości. Bez względu na werdykt jury – jesteście częścią wyjątkowego wydarzenia, które co roku przyciąga tysiące odbiorców w Gdańsku.

Dziękuję wszystkim partnerom konkursu, uczelniom artystycznym, instytucjom kultury, władzom samorządowym – i przede wszystkim naszej akademickiej społeczności. To dzięki Wam „Najlepsze Dyplomy” są czymś znacznie więcej niż tylko wystawą.

Prof. ASP dr hab. Adam Świerżewski
Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

The Best Artistic Diplomas

– we are opening a new chapter

The exhibition of the “Best Artistic Diplomas” is one of three strategic exhibition events of the Academy of Fine Arts in Gdańsk. We believe that it is one of the most significant undertakings dedicated to young art in Poland – and at the same time a project with huge potential for further development.

Our goal is to systematically raise the status of the competition. With each edition, we expand the network of partnerships – with institutions and experts – that truly support young creators in entering the art market. We build structures that enable not only the presentation of works, but also the development of careers – through awards, individual exhibitions, residencies and extensive promotion.

That is why we pay special attention to the quality and diversity of awards, the number and value of which grows year by year. The competition is becoming more and more democratic, and as such it leads to numerous satellite exhibitions organized by our partners throughout the country.

This edition, for the first time, also includes BA diplomas – it is a step towards greater accessibility that

allows us to maintain high standards. The final decision on participation is, of course, up to individual academies.

The exhibition of the “Best Artistic Diplomas” is a space for confrontation, but also for celebrating quality and creative courage. We treat this competition as a platform for exchange, dialogue and responsibility. We welcome all opinions and suggestions with openness – because we believe that the best results are achieved through cooperation.

This year’s edition is also a symbolic step towards the “coming of age” of this project – a moment that we intend to celebrate together.

Finally, I would like to congratulate all the nominees. Participation in this exhibition is a proof of recognition of your work and sensitivity. Regardless of the jury’s verdict, you are part of an exceptional event that attracts thousands of viewers in Gdańsk every year.

I would like to thank all the competition partners, art academies, cultural institutions, local government authorities – and, above all, our academic community. Thanks to you that the “Best Artistic Diplomas” are much more than just an exhibition.

Prof. ASP dr hab. Adam Świerżewski
Rector of the Academy of Fine Arts in Gdańsk

Patrzeć inaczej

Wszechświat jest twórczym postępem ku temu, co nowe.

Alfred North Whitehead

Na początku było patrzeć. Wszystko w ludzkim świecie zaczyna się od twórczego spojrzenia. W kulturze zachodniej tworzenie istnieje bardzo blisko stwarzania. A twórca w tradycji naszego języka istnieje blisko Stwórcy, który kreuje istnienie *ex nihilo*, z niczego, dlatego też od samego początku wszystko, co czyni, jest zagrożone nie-istnieniem. W praktyce możemy sobie łatwo wyobrazić twórczość jako to, czego przecież po prostu mogłoby nie być. Ale skoro się pojawia i jest, to z tego powodu może wręcz konkurować z tym, co już istniejące. I przed naszymi oczami zjawia się jako Nowe. Ożywcze. Sprawcze. Jednych zadziwia, a innych prowokuje.

Kulturowo w procesie *długiego trwania* właśnie twórcze patrzeć powoływało do istnienia poznanie. Pierwsze zdanie *Metafizyki* Arystotelesa w swobodnym tłumaczeniu przywodzi na myśl wnikliwe, refleksyjne patrzeć jako źródło czy wzór poznającego istnienia. Ważna dla Chińczyków *Księga Przemian* wyraźnie wskazuje na „twórczy wgląd” i samo w sobie „właściwe tworzenie”. Czysto ludzkie widzenie rozpoczyna pełnię istnienia – dostrzeganie, że Coś, Ktoś oto jest; samo życie, przemiany i stawanie się. Goethego „umieraj i stawaj się” uruchamia pełnię procesu życia i twórczości.

Tradycyjnemu utrwała się przekonanie, iż patrzeć artystyczne, mimo wspólnego rdzenia ze *stricto* ogólnym, ludzkim, jest naznaczone swoją innością. Mówiąc krótko,

spojrzenie artysty bywa inne ze swej natury. Inne przede wszystkim od patrzenia z perspektywy tych choćby, którzy istnieją poza światem sztuki. Inne od tego, co wykreowane, pomyślane jako odmienna forma czy właśnie wytworzony prowokacyjny, *dający do myślenia* wizualny artefakt. Współczesne praktyki artystyczne często albo minimalizują, albo zupełnie eliminują wspomniany newralgiczny aspekt inności. Twórczość naszych czasów niewtajemniczonym odbiorcom nad wyraz często prezentuje się jako mało artystyczna czy nazbyt mało sztuczna, bo za mocno przypomina im realnie istniejącą rzeczywistość; jest właśnie za mało *i n n a* od tego, co postrzegają na co dzień.

Dawne twórcze paradygmaty naznaczały innością zachodnie praktyki artystyczno-estetyczne. Twórczość *maniczno-ekspresyjna* czyniła z artysty osobnika wyjątego z „innego wymiaru”, traktując go przy tym jako wysłannika nieznanym ludziom tajemnych sił natury¹. Szał kreacyjnego uniesienia wydobywał na powierzchnię istnienia nierozpoznane dotąd obszary życia. Sztuka przychodziła do ludzi niejako z podziemi losu, dając im asumpt do tworzenia niewyczerpanych źródeł wrażliwości i myślenia, nie tylko rodem z mitów, ale i innych żywych społecznie opowieści. Owa zadziwiająca odbiorców artystyczna inność powstawała za sprawą twórców jako mediów opanowanych tajemnym „szlachetnym szaleństwem” boskiego tchnienia. Z kolei *mimetyczne* praktyki twórcze, dotyczące wiedzy czy złożonej i bogatej zmysłowo działalności, składały się na szeroko rozumiane poszerzające się pole poznania. Mimetyczny potencjał sztuki wpływał z ludzkiego bogactwa naśladownictwa jako siły stwarzającej człowieka w wielu wymiarach: obecności, potencjalności, niewidzialności. Wszak wszystko to, co można było ujrzyć, stawało się potencjałem rozszerzającego się wciąż świata, który niełatwo dawał się zobaczyć. Widzialność ostatecznie powoływała do istnienia niewidzialność. Naśladownictwo jako baza poznawania świata otwierała twórcze bogactwo możliwości. Dlatego bardzo

¹ Por. H. Kiereś, *Filozofia sztuki*, Lublin 2020, s. 80 i nast.

długo zwolennicy artystycznej mimetyczności bronili niewyczerpywalnej siły tkwiącej w istnieniu, mogącej powoływać do życia nieskończone twórcze światy. Wreszcie można by przywołać *imaginatywne* praktyki twórcze akcentujące i wynoszące na piedestał sztuki wyobrażenie jako największą siłę stwórczą. Zdolność wyobrażania, tworzenia obrazów rzeczywistości, stanowi dla nich istotę bycia artystą. Najdoskonalszą i najbardziej intrygującą społecznie, jak się wydaje, może być wyobrażanie twórczego geniuszu, który naznaczał najpierw wielkich twórców renesansu, a potem determinował artystyczne osiągnięcia romantyków.

Trzeba oczywiście dodać, że dawne twórcze sposoby istnienia kreowały artystyczne mistrzostwo. „W pracowniach skromnych mistrzów XIV stulecia – pisał Peter Sloterdijk – powstał wirtuozerski krąg, w którym nowożytna sztuka dopóty posuwała się szczęśliwie naprzód, dopóki z istoty była sztuką wirtuozów. Natomiast wraz z nadejściem sztuki współczesnej i przeprowadzeniem jej w epokę sztuki globalnej górę wzięły normy światowego rynku dla produkcji postwirtuozerskich”².

Z dzisiejszej perspektywy w sztuce wiele się wydarzyło i proste klasyfikacje czy konstatacje już nie są możliwe. A jednakowo i n n e s p o j r z e n i e artystów, z uwzględnieniem meandrów złożoności artystycznych praktyk, utrzymuje się w powszechnym przekonaniu. Może nawet i można by niekiedy mówić o swoistej mitologii inności percepcji artystycznej? Ciekawe i poznawczo intrygujące konstatacje na temat życia sztuki i artystów docierają do nas zwłaszcza spoza sprofesjonalizowanego pola twórczości artystyczno-krytycznej. Na polskim rynku wydawniczym ukazała się arcyinteresująca perspektywa zapomnianego współczesnego eseisty-filozofa węgierskiego, Béli Hamvasa, który celnie pisze, że aktualni artyści wprawdzie uwidaczniają, jeśli chodzi o świat współczesnego człowieka, „ważne momenty szczegółowe”, jednak nie dysponują ani „dokładną wiedzą, ani głębia

mocy”, by zaprezentować jego „całościową wizję”³. Dalej dla urody wywodu dosłownie przytoczę instruktywną konstatację autora: „Musimy tu przypomnieć oczywisty fakt, że dla nas, nowożytnych Europejczyków, sztuka odgrywa zupełnie inną rolę, niż odgrywała u naszych przodków i odgrywa jeszcze dziś u ludów pierwotnych. Dawniej artysta pętał siły natury. Porządkował je, harmonizował i godził. Dlatego wszystkie wysokie osiągnięcia dawnej sztuki, czy to greckiej, toleckiej czy egipskiej, były formą pewnej orfiki. Dziś powiedzielibyśmy: to sztuka klasyczna. Dzieło było niczym kryształ – porządkowało w ostatecznej postaci wszystkie siły, których dotknęło. Wzorem naszej sztuki jest już nie kryształ, lecz wir. Nasi artyści wywołują wiry. Dlatego w przeciwieństwie do dawnej klasycznej sztuki nasza jest czarami. Nie hamuje i nie porządkuje sił świata, tylko swoimi czarodziejskimi formułami budzi je i wyzwala. Nasza sztuka nie jest orficzna, tylko magiczna”⁴. Wizualne metafory *kryształu* i *wiru* zdają się wyrażać celnie paradygmatyczną różnicę wyrazową sztuki dawnej i współczesnej. Muszę przyznać, że Hamvas swoją syntetyczną, poetycką proveniencję klasyfikacją mnie zaskoczył. Twórcze zaklinanie czy artystyczne czary współczesnych artystów w dodatku noszą często charakter negatywny, uruchamiając czasem stylistykę dekonstrukcji, innym razem praktyki krytyczne, jeszcze kiedy indziej rewolucyjnie projektowaną zmianę.

Jest poza tym rzecz, o której trzeba napisać. Otóż żyjemy w czasie swojego kulturowego/artystycznego oczekiwania na zmianę estetycznego paradygmatu. Jury krytyków ogólnopolskiego konkursu „Najlepsze Dyplomy Artystyczne” podkreśla niemal corocznie, podczas swoich ogłódów i werdyktów, dziwny stan artystycznego zatrzymania. Czy moglibyśmy ten stan nazwać estetyczną stagnacją? Z jednej strony prawie w każdej edycji znajdują się konkursowe osiągnięcia zasługujące i na nagrody, i na uwagę odbiorców – szczególnie te związane z szeroko rozumianymi działaniami artystycznymi zaangażowa-

² P. Sloterdijk, *Co się wydarzyło w XX wieku*, przeł. B. Baran, Warszawa 2021, s. 17.

³ B. Hamvas, *Godzina owoców*, tłum. T. Worowska, Warszawa 2024, s. 20.

⁴ Tamże, s. 26–27.

nymi w praktyki emancypacyjne, dotykające zwłaszcza problematyki czy to *stricte* tożsamości w kontekście indywidualnym, czy to już w kontekstach szeroko kulturowych, dotyczących choćby przewartościowań związanych z ekologią czy przesuwającymi się granicami tego, czym na nowo może być sztuka⁵. A jednak w prezentacjach podyplomowych poprzednich lat daje się szerzej odczuć brak jakiegoś wyraźnie różnego od dotychczas istniejącego artystyczno-estetycznego języka, czy może wręcz swoisty niedostatek nowej wizualnej perspektywy? Daję w tym miejscu znak zapytania, bo w tego typu stwierdzeniach pewności mieć nie można.

Żyjemy w epoce zmian i atmosferze wolności narastającej w różnych wymiarach życia, daje się odczuwać także i w świecie sztuki dominujący paradygmat myślenia. Myślę, że można go odkryć również w kolejnych odsłonach „Najlepszych Dyplomów Artystycznych”. Moglibyśmy go nazwać wręcz dominującym modelem praktyk artystycznych. Czym się on ogólnie objawia? Przede wszystkim może skutecznie pozorować istnienie także i w świecie sztuki twórczego pluralizmu; pozwala także schematyzować aktualnie istniejące artystyczne praktyki twórcze, uniemożliwiając im tym samym twórcze odkrycia innego spojrzenia, innego odczuwania czy rozumienia naszego świata, czy to wymiarze jednostkowym, czy zbiorowym. Liberalizm kulturowy ma zresztą, artykułowaną przez badaczy, tendencję do kostnienia i zamykania realnej rzeczywistości w standardy czy schematy, czy wreszcie – w biurokratyczne dyrektywy; bywa on szczególnie przykry, kiedy dotyka wymiarów życia wymagających otwartego umysłu i respektowania wrażliwości dotyczącej choćby właśnie świata sztuki⁶. Zastanawia mnie i niepokoi dalszy los samej idei otwartości, tak ważnej dla świata sztuki, o której w Europie lubi się mówić powierzchownie czy wręcz czysto deklaratorywnie, z pominięciem wrażli-

wości dla autentycznie inaczej myślących – zwłaszcza patrzących wbrew i pod prąd dominującym tendencjom artystycznym. Nieocenionym w kontekście zarysowanej perspektywy był nieżyjący dziś teoretyk-krytyk i socjolog francuski, Alain Touraine, który napisał znakomitą, pominiętą w Polsce książkę pod wymownym bardzo tytułem *Myśleć inaczej*. W tej eseistycznej rozprawie pisze o *dominującym dyskursie interpretacyjnym*, który staje się w naszym europejskim życiu „zespołem przedstawień, wyobrażeń stanowiących instancję pośredniczącą, odpowiedzialnym przede wszystkim za konstrukcję obrazu całości życia społecznego i doświadczenia jednostki (...). Jego odpowiednikiem jest «dominująca ideologia» (...)»⁷. Warto tu może zaznaczyć, że społecznie to, co dominujące, może się kojarzyć pozytywnie jako powszechne, ważne czy wybierane przez większość? A tymczasem zapomina się, że w istocie „im więcej jest czegoś, tym to jest słabsze” – podkreśla Hamvas⁸.

Można się pokusić o wskazanie tych najbardziej podatnych praktyk artystycznych na oddziaływanie na nie schematu wynikającego z działania dominującego modelu myślenia. Tu moim zdaniem na pierwszy ogień poszłyby działania artystyczno-estetyczne, dysponujące często tradycyjnymi środkami artystycznymi, w których: „Bycie artystą przestało być ekskluzywnym losem, stając się codzienną praktyką – słabą praktyką, słabym gestem”⁹. Drugie dotyczą szeroko rozumianego *aktywizmu artystycznego*, nazbyt często naznaczonego jedynie szlachetnymi intencjami czy nonszalancko potraktowaną alienacyjną formą. Czy wreszcie trzecie – można by je określić pojemną znaczeniowo formułą *polityka instalacji*, o której instruktywnie pisze Boris Groys: „Instalacji często odmawia się statusu konkretnej formy sztuki, ponieważ nie jest oczywiste, co właściwie stanowi jej medium (...)”¹⁰. Nie trzeba dla ścisłości dodawać, że każda

⁵ Przeciwnicy twórczości artystycznej, zdominowanej praktykami czy kontekstami politycznymi, stawiającej na dalszy plan estetykę jako taką, zgodnie używają określenia artywizm. Por. instruktywna książka S. Marca, *Zabobony sztuki współczesnej*, Warszawa 2020.

⁶ Por. *Liberalizm staje się technokratyczny*. Z Frankiem Furedim rozmawia Bartłomiej Adach, „Teologia Polityczna” 2018/2019 nr 11.

⁷ A. Touraine, *Myśleć inaczej*, przeł. M. Byliniak, Warszawa 2011, s. 32.

⁸ B. Hamvas, dz. cyt., s. 95.

⁹ Por. B. Groys, *O aktywizmie artystycznym i inne eseje*, tłum. M. Zawada, Kraków 2024, s. 15.

¹⁰ Tamże, s. 54.

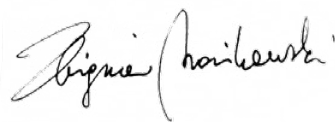
ze wskazanych praktyk nosi w sobie potencjał aktualizującej się twórczości. A jednak często konkretna realizacja zionie wtórnością i artystyczną otwartość zamienia na zamknięte drzwi dla odbiorcy.

Tytułowe *patrzeć inaczej*. O co mi w nim chodzi? Teza mojego szkicu jest prosta i wynika ze stanowiska rzadkiej dziś krytyki postulatycznej, by przełamywać schematy wizualne wynikające, moim zdaniem, właśnie z dominującego, zbyt mało podważanego powszechnie i usypiającego społeczną wrażliwość wspomnianego powyżej dominującego modelu widzenia i myślenia o sprawach artystyczno-estetycznych. Na ile jego miara dotyczyć może prezentowanej ekspozycji „Najlepszych Dyplomów Artystycznych” to już zostawiam osądowi odbiorców. Może warto pamiętać, że inne, otwarte na zmianę spojrzenie jest możliwe, ale unosi się nad naszymi projektami jak miecz Damoklesa dominujący model myślenia – zwłaszcza ten, który naznacza twórczość.

Pragnę na sam koniec – w ramach mojego dystansu do dominującego modelu myślenia o sprawach szczególnie sztuki współczesnej – podrzucić dwa, według mnie ważne, mogące dać wiele do myślenia konteksty, które mogą być także rodzajem refleksyjnych odsłon tego, o czym warto pamiętać i czym warto karmić wrażliwość, zmysły i jakąś na obecną miarę naszą „władzę sądenia”. Zwłaszcza wtedy, gdy oglądamy współczesną twórczość artystyczną. Pierwszy kontekst pochodzi z przywołanej na początku niniejszych uwag chińskiej *Księgi Przemian* – w której znajdują się pojemne znaczeniowo określenia, będące wyrazem starej jak samo istnienie na Ziemi ludzkiej potrzeby odkrywania i wręcz powrotu dla samych źródeł lub do jakiegoś wyznaczonego przed twórcą początku. Może nim przecież być obroniony na końcu artystycznych studiów dyplom. Symptomatyczne może dziś być dla nas z perspektywy „duchowej sytuacji czasu” uwzględniającej i potrzebę dziejowej zmiany i zwłaszcza kulturową

potrzebę zobaczenia na nowo/inaczej sensu twórczości jako takiej. I z tak zarysowanego horyzontu poznawczego ciekawe może być to, co się dzieje w kulturze dalekiej i coraz nas bliższej z perspektywy wyzwań naszego czasu. Otóż długa stara tradycja chińska wskazuje: „twórczość rozpoczyna wszystko” lub „twórczość ustanawia wielkie początki”, a poza tym wskazuje na niebo jako niezbędny kontekst tego, co staje się istotą tego, co twórcze. „Utożsamienie twórczości z niebem jest tak częste i oznacza elementarny składnik twórczości, że wielokrotnie znak *c'ien* (twórczość – dopisek mój) tłumaczono wprost jako niebo”¹¹.

Z kolei drugi kontekst wyciągam z niezwykle inspirujących uwag nieocenionego Béli Hamvasa, dla którego to obraz jako symbol tworzenia stanowi całkiem nowe życie. A obraz w sztuce jest przecież najważniejszy; stając się symbolem istnienia samej sztuki i życia jako takiego. Bo chodzi tu o obraz „całkiem nowego życia”, o czym przekonuje nas Hamvas: „Co robi ze sobą człowiek dziś – pisze węgierski twórca – kiedy snuje marzenia i mówi o nich publicznie, gdy nagradza i nieświadomie idealizuje samego siebie, jakby już przypuszczał, że pielęgnowanie uwodzicielskiego obrazu jest na pewno pierwszym i na pewno decydującym krokiem w kierunku urzeczywistnienia całkowicie nowego życia. Ideałem jest dla niego obraz, którym chce się stać, i gdyby to od niego zależało, już by nim był, więc też w istocie już nim jest. Postanowienie zostało podjęte. Uwodzicielski obraz zasiał w nim pierwsze ziarno całkiem nowego życia”¹². W obrazie ożywa siła i obietnica patrzenia inaczej.

¹¹ H. Wilhelm, dz. cyt., s. 52.

¹² B. Hamvas, dz. cyt., s. 17–18.

Looking differently

The universe is a creative advance into novelty.

Alfred North Whitehead

In the beginning, there was looking. Everything in the human world begins with a creative look. In Western culture, creation lives very close to calling something into existence. And a creator in the tradition of our language lives close to the Creator, who creates existence *ex nihilo*, from nothing, which is why from the very beginning everything He does is threatened with non-existence. In practice, we can easily imagine creation as something that could simply not be. But since it does emerge and exist, it has the ability to compete with that which had already existed. And before our eyes it appears as New. Invigorating. Causative. It amazes some and provokes others.

Culturally, in the process of *long continuance*, it was the creative look that brought cognition into being. The first sentence of Aristotle's *Metaphysics*, loosely translated, brings to mind an insightful, reflective act of looking as the source or model of cognizant existence. The *Book of Changes*, important for the Chinese, points clearly to a "creative insight" and "proper creation" as such. A purely human act of seeing marks the beginning of a full existence – the perception that Something, or Someone, *is*; life itself, its transformations and the process of becoming. Goethe's "die and become" sets in motion the fullness of life and creativity.

Tradition tells us that an artistic act of seeing, despite its shared core with the common human seeing, is

somehow distinct. In short, an artist's view is by nature different. Different, above all, from the perspective of those who exist outside the world of art. Different from what has been created, conceived and produced as a unique form or a challenging, *thought-provoking* visual artefact. Contemporary artistic practices often either minimize or completely eliminate this crucial aspect. The creations of our times very often present themselves to uninitiated viewers as not very artistic, or not artificial enough, precisely because they remind them too much of the actual reality; they are just not different enough from what they see every day.

The old creative paradigms marked Western artistic and aesthetic practices with distinctness. Manic-expressive creativity made the artist an individual from "another dimension", treating him as an envoy of mysterious and unknown forces¹. The frenzy of creative ecstasy brought to the surface previously unrecognized areas of life. Art came to people as if from the depths of fate, providing them with an incentive to create inexhaustible sources of sensitivity and thought, drawn not only from myths, but also from other socially relevant stories. This amazing artistic distinctness was being produced by creators acting as media filled by the secret "noble frenzy" of the divine breath. In turn, the *mimetic* creative practices, in the field of knowledge or other complex and sensually rich areas, made up a broadly understood and continually expanding scope of cognition. The mimetic potential of art flowed from the human richness of imitation as a force shaping man in many dimensions: presence, potentiality, invisibility; for everything that could be seen gave potential to the ever-expanding world that was not so easy to observe. Ultimately, visibility called into being invisibility. Imitation as a basis for learning about the world opened up a creative wealth of possibilities. That is why for a very long time the advocates of artistic mimesis defended the inexhaustible power inherent in existence, which could

¹ Cf. H. Kiereś, *Filozofia sztuki*, Lublin 2020, pp. 80f.

call into being infinite creative worlds. Finally, one might mention the *imaginative* creative practices that emphasize and elevate to the pedestal of art imagination as the greatest creative force. The ability to imagine, to create images of reality, for some constitutes the essence of being an artist. The imagination of creative genius, which first marked the great artists of the Renaissance and then determined the artistic achievements of the Romantics, may well be the most perfect and socially intriguing.

It must of course be added that the old creative ways of existence led to artistic mastery. “In the studios of the humble masters of the fourteenth century – wrote Pieter Sloterdijk – a virtuoso circle was formed in which early modern art progressed happily as long as it was essentially an art of the virtuoso. However, with the advent of contemporary art and its introduction into the era of global art, post-virtuoso norms of production took the lead”².

From today’s perspective, much has happened in art and simple classifications or statements are no longer possible. And yet, we still believe in this *distinct artistic point of view*, with all the intricacies and complexities of an art practice. Perhaps we would even be justified in speaking of a kind of mythology pertaining to the distinctness of artistic perception? Interesting and intriguing observations on the life of art and artists reach us especially from outside the professionalized field of artistic and critical creativity. A riveting work was recently published in Polish authored by a forgotten contemporary Hungarian essayist-philosopher, Béla Hamvas, who accurately writes that current artists do indeed make visible “important detailed moments” in the world of contemporary man, but they do not have the “precise knowledge or depth of power” to present its “holistic vision”³. Let us enrich the narrative by directly quoting the author’s instructive observation: “We must recall here the obvious fact that for us, modern Europeans, art plays a completely different role than it did for our ancestors and still does for primitive peoples today. In

the past, the artist bound the forces of nature. He ordered, harmonized and reconciled them. That is why all the high achievements of ancient art, whether Greek, Toltec or Egyptian, constituted a kind of orphism. Today we would call it classical art. The work was like a crystal – it ordered in the final form all the forces it touched. The model of our art is no longer a crystal, but a vortex. Our artists evoke vortices. That is why, unlike ancient classical art, our art is like magic. It does not limit or order the forces of the world, but awakens and releases them with its spells. Our art is not orphic, but magical”⁴. The visual metaphors of a *crystal* and a *vortex* seem to accurately express the paradigmatic difference in the expression of ancient and contemporary art. I must admit that Hamvas surprised me with his synthetic, poetic classification. Additionally, these creative incantations or artistic spells of contemporary artists often have a negative character, sometimes triggering the stylistics of deconstruction, other times critical practices, or a revolutionarily designed change.

There is also something else that needs saying. We live in a time marked by a kind of cultural/artistic expectation for a change in the aesthetic paradigm. The jury of critics at the nationwide competition for the “Best Artistic Diplomas” emphasizes almost annually, in their reviews and verdicts, this strange state of artistic arrest. May we call it aesthetic stagnation? Admittedly, almost every edition of the exhibition features achievements that deserve both awards and the attention of viewers – I speak especially of works of broadly understood engaged or emancipatory art, touching on issues of individual identity or wider cultural contexts of, for example, ecology or the shifting boundaries of new art⁵. And yet, in the diploma works from previous years, can one not generally sense the lack of a distinct aesthetic language or a unique visual perspective? I pose it as a question, because in such matters one cannot be certain.

² P. Sloterdijk, *Co się wydarzyło w XX wieku*, trans. B. Baran, Warszawa 2021, p. 17.

³ B. Hamvas, *Godzina owoców*, trans. T. Worowska, Warszawa 2024, p. 20.

⁴ *Ibidem*, pp. 26–27.

⁵ Opponents of artistic creation dominated by political practices or contexts, which leaves aesthetics in abeyance, unanimously use the term activism. Cf. instructive book by S. Marca, *Zabobony sztuki współczesnej*, Warszawa 2020.

We live in an era of change and an atmosphere of increasing freedom in various dimensions of life, and the dominant thought paradigm can also be felt in the world of art. I think we can also discover it in the subsequent editions of the “Best Artistic Diplomas”. We could go as far as to call it the dominant model of artistic practice. How does it generally manifest itself? First of all, it can effectively simulate creative pluralism in the world of art; it also leads to the schematization of current artistic practices, thus preventing the discovery of a different perspective, a different sense or understanding of our world, whether on an individual or a collective level. In fact, as pointed out by researchers, cultural liberalism has a tendency to ossify reality, to fix it within standards or patterns, and finally – in bureaucratic directives; it can be particularly unpleasant when it affects those dimensions of life that require an open mind and respect for sensitivity, such as art⁶. I wonder at and worry about the fate of the very idea of openness, so important for the world of art, which in Europe is often talked about superficially or even purely declaratively, with no sensitivity for those who genuinely think differently – especially those whose perspective goes against the grain of dominant artistic tendencies. The thought of the late French theoretician-critic and sociologist Alain Touraine is invaluable in this context. Touraine wrote an excellent book, often overlooked in Poland, under the telling title *Thinking differently*. In this essay, he writes about the *dominant interpretive discourse* that in our European life becomes “a set of representations, ideas constituting an intermediary instance, responsible primarily for constructing the image of the entirety of social life and the experience of the individual [...]. Its counterpart is the ‘dominant ideology’”⁷. It is perhaps worth noting that, socially speaking, that which is dominant may be positively associated as common, important or chosen by the majority. Meanwhile, we forget that in fact “the more there is of something, the weaker it is” – emphasizes Hamvas⁸.

One might attempt to point out those artistic practices that are most susceptible to the influence of the pattern resulting from the dominant model of thinking. Firstly, the artistic-aesthetic activities often using traditional artistic means of expression, in which “being an artist has ceased to be an exclusive fate, becoming instead an everyday practice – a weak practice, a weak gesture”⁹. Secondly, broadly understood *artistic activism*, too often marked by nothing more than noble intentions or a nonchalantly treated alienating form. And thirdly, what we could describe with semantic breadth as the *politics of installation*, of which Boris Groys instructively writes: “Installation is often denied the status of a form of art, because it is not obvious what actually constitutes its medium”¹⁰. One needs not add that each of the above practices carries the potential of actualizing creativity. And yet, often a specific implementation reeks of derivativeness and instead of maintaining artistic openness it bolts the doors in front of the viewer.

What do I mean by the eponymous act of *looking differently*? My premise is simple and follows the position of rare postulative criticism that urges to break with visual patterns resulting from the dominant, unquestioned and socially desensitizing model of looking at and thinking about art and aesthetics. To what extent this refers to the works presented at exhibition of the “Best Artistic Diplomas” – I leave it to the judgment of the viewers. It may be worth remembering that a different point of view, a perspective open to change, is possible, but the dominant model of thinking – especially in art – hovers over our projects like the sword of Damocles.

Finally – distancing myself again from the dominant model of thinking about matters of contemporary art in particular – I would like to suggest two contexts that I consider important, that can give us a lot to think about, and that can reveal to us that which we ought to remember and with which we ought to fuel our sensitivity, senses

⁶ Cf. *Liberalizm staje się technokratyczny*. Bartłomiej Adach’s interview with Frank Furedi, “Teologia Polityczna” 2018/2019 no. 11.

⁷ A. Touraine, *Mysleć inaczej*, trans. M. Byliniak, Warszawa 2011, p. 32.

⁸ B. Hamvas, *op. cit.*, p. 95.

⁹ Cf. B. Groys, *O aktywizmie artystycznym i inne eseje*, trans. M. Zawada, Kraków 2024, p. 15.

¹⁰ *Ibidem*, p. 54.

and our “power of judgment”, such as it is. Especially when we look at contemporary art. The first context comes from the already mentioned Chinese *Book of Changes*, which contains terms with broad meanings that express the human need, as old as life on Earth, to discover and return to the source, or to some starting point set by the creator. And this can very well be a diploma defence at the end of art studies. Today, in the “spiritual situation of our time”, marked by the need for historical change and especially the cultural need to discover a new/different meaning of creativity as such, this could be symptomatic. Of interest within such a cognitive horizon, from the point of view of the challenges of our time, are the events occurring both in distant cultures and increasingly close to us. According to the long old Chinese tradition “everything begins with creativity” or “creativity gives rise to great beginnings”; in addition, it points to the heavens as the necessary context for the essence of creativity. “The identification of creativity with the heavens is so frequent and denotes such an elementary component of creativity that the trigram *ch’ien* [meaning creativity – Z.J.M.] has often been translated directly as ‘heaven’”¹¹.

The second context, in turn, is drawn from the inspiring remarks of the invaluable Béla Hamvas, for whom the image as a symbol of creation constitutes a completely new life. And in art, the image is, after all, of prime importance, becoming a symbol of the existence of art itself, and of life as such. For it is the image of a “completely new life”, argues Hamvas: “What does a man do with himself today – writes the Hungarian philosopher – when he spins dreams and talks about them publicly, when he rewards and unconsciously idealizes himself, as if under an assumption that cultivating a seductive image is surely the first and surely the decisive step towards a completely new life. His ideal is the image he wants to become, and if it was up to him, he would have already done so; and so, in fact, that is what he already is. The decision has been

made. The seductive image has sown in him the first seed of a completely new life”¹². Within the image, the power and promise of looking differently come alive.

Béla Hamvas

¹¹ H. Wilhelm, *op. cit.*, p. 52.

¹² B. Hamvas, *op. cit.*, pp. 17–18.

JURY 16. EDYCJI
NAJLEPSZYCH DYPLOMÓW
ARTYSTYCZNYCH

mgr Aleksander Radziszewski	UNIwersytet Artystyczny w Poznaniu
prof. dr hab. Kamil Kuskowski	Akademia Sztuki w Szczecinie
prof. Wojciech Pukocz	Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu
prof. Błażej Ostoja Lniski	Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
prof. ASP dr hab. Adam Świerżewski	Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
prof. ASP dr hab. Bartłomiej Struzik	Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie
prof. ASP dr hab. Lesław Tetla	Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach
dr hab. Przemysław Wachowski	Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi
Beata Jaworowska	Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
Barbara Frydrych	Przedstawicielka Prezydenta Miasta Gdańska
Weronika Krzyżanowska-Balita	Przedstawicielka Prezydenta Miasta Sopotu
Maja Wagner	Przedstawicielka Prezydenta Miasta Gdyni
Sebastian Cichocki Agnieszka Rayzacher Małgorzata Ludwisiak Mariola Balińska	Jury Krytyków
Eulalia Domanowska Andżelika Kliś Michalina Domoń	Jury PGS
Aleksandra Migdał Natalia Śliwińska Gabriela Warzycka-Tutak	Jury GGM
Jolanta Woszczenko	Jury CSW Łaźnia
Agata Abramowicz Maciej Głogowski	Jury Galerii Przypływ
Natalia Bradbury	Jury OMENAART Foundation
dr Katarzyna Młyńczak-Sachs	Jury Krupa Art Foundation
Rafał Kamecki	Jury ARTINFO.PL

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH WE WROCŁAWIU

ASP WROCŁAW

Agata
Mendrala

Jakub
Musialski

Aleksandra
Błach

Kacper
Wiatrak

/PROMOTOR/
dr hab. Norman Smużniak

/RECENZENT/
dr Kamil Moskowczenko

/KIERUNEK/
Malarstwo

ASP WROCŁAW

Palimpsest. Eksploracja odrzuconego i szukanie nowej narracji

Urodzona w 1996 roku. Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Odwołując się do idei palimpsestu, łączy formalny eksperyment z refleksją nad wielowarstwowością znaczeń w kulturze. Jej prace zachęcają do odkrywania nowych sensów i nieoczywistych powiązań. Za pracę dyplomową została wyróżniona na wystawie „Sztuka Przejścia '24. Najlepsze Dyplomy ASP we Wrocławiu”.

Born in 1996. Graduate of the Faculty of Painting at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. Referring to the idea of the palimpsest, she combines formal experimentation with reflection on the multi-layered nature of meanings in culture. Her paintings invite the viewer to explore new meanings and non-obvious connections. Her diploma work was awarded at the “Art Passage '24. Best MFA Diplomas at the ASP in Wrocław” exhibition.

Agata
Mendrala

TYGER, TYGER

BURNIG BRIGHT
IN THE FOREST
OF THE NIGHT

Let
the
flower

/PROMOTORKA/
dr hab. Agata Szuba

/RECENZENTKA/
mgr Katarzyna Gwoździk

/KIERUNEK/
Sztuka mediów

ASP WROCLAW

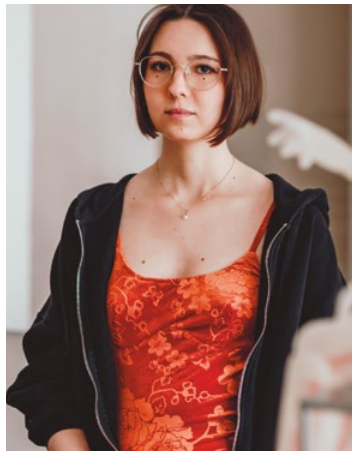
Udomowiony

Urodzony w 1999 roku w Częstochowie. Absolwent sztuki mediów na ASP we Wrocławiu. W tym mieście mieszka i pracuje od 2019 roku. Zawodowo zajmuje się fotografią produktu w firmie projektowo-badawczej Zieta Studio. W swojej twórczości korzysta również z instalacji oraz obrazu ruchomego, szczególnie w przypadku video mappingu. Intryguje go relatywność postrzegania czasu i przestrzeni oraz dekonstrukcja przedmiotów codziennego użytku. Stawia się w roli badacza rutyny, szukając w niej subtelnych korelacji z tym, jak rozumiemy czas i jak rzutuje to na naszą dynamikę życia.

Born in 1999 in Częstochowa. Graduate of Media Art at the Eugeniusz Geppert Academy in Wrocław, where he has lived and worked since 2019. Professionally, he specializes in product photography at the design-research company Zieta Studio. In his personal practice, he works with installation and video image, especially video mapping. He is intrigued by the relativity of time and space perception and the deconstruction of everyday objects. He positions himself as a researcher of routine, seeking subtle correlations with how we understand time and how it shapes our life dynamics.

Jakub
Musiański

/PROMOTORKA/

prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

/RECENZENT/

dr Michał Wasiak

/KIERUNEK/

Rzeźba

ASP WROCŁAW

Drugie ciało. Próba poradzenia sobie z pustką – lalki po Hansie Bellmerze

Urodzona w 1997 roku w Malborku. Artystka wizualna pracująca w obszarze rzeźby, rysunku, performansu. Realizuje projekty w masie papierowej i żywicy. Tworząc swoje prace, eksploruje temat cielesności, samotności i kruchości ludzkiej psychiki. Absolwentka rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W 2024 roku obroniła dyplom w III Pracowni Rzeźby pod kierunkiem prof. Grażyny Jaskierskiej-Albrzykowskiej. Wyróżniona w programie OP_YOUNG 2024, laureatka konkursu „Najlepsze Dyplomy ASP Wrocław Sztuka Przejścia ‘24” w dziedzinie rzeźby. Mieszka i tworzy we Wrocławiu.

Born in 1997 in Malbork. Visual artist practicing sculpture, drawing and performance. She works in stone clay and resin. She creates art exploring the theme of corporeality, loneliness and fragility of the human psyche. Graduate of Sculpture at the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław. In 2024, she defended her diploma in the 3rd Sculpture Studio under the supervision of Professor Grażyna Jaskierska-Albrzykowska. Honourable mention in the OP_YOUNG 2024 program, first prize in the “Best Diplomas of the Academy of Fine Arts in Wrocław – Art of Transition ‘24” competition in the field of sculpture. She lives and works in Wrocław.

Aleksandra
Błach

/PROMOTORZY/

prof. Aleksandra Janik
dr hab. Tomasz Pietrek
prof. ASP, prof. Łukasz Huculak

ASP WROCLAW

/RECENZENT/

dr Paweł Baśnik

/KIERUNEK/

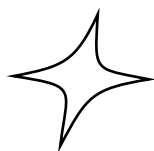
Grafika

Duchy

Urodzony w 1998 roku we Wrocławiu. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, artysta wizualny. Współzałożyciel Galerii Pracowni Serwis na południu Wrocławia i członek kolektywu Zbiór. Na co dzień zajmuje się malarstwem, ale tworzy też obiekty i prace cyfrowe. Inspirując się tradycją malarstwa rodzajowego, zestawia codzienne doświadczenia z surreálną współczesnością. Czerpiąc z psychologii, socjologii i polityki, tworzy prace komentujące relacje między jednostką a społeczeństwem, intymnym a publicznym, powagą a absurdem.

Born in 1998 in Wrocław. Graduate of the Academy of Fine Arts in Wrocław, visual artist. Co-founder of Serwis Gallery & Studio in the south of Wrocław and member of the Zbiór collective. He practices traditional painting, object art and digital art. Taking inspiration from the tradition of genre painting, he contrasts everyday experiences with the surreal contemporary reality. Drawing on psychology, sociology, and politics, he creates works that explore the relationships between the individual and society, the intimate and the public, seriousness and absurdity.

Kacper
Wiatrak

I feel ashamed of experiencing anger, which makes me feel sad.

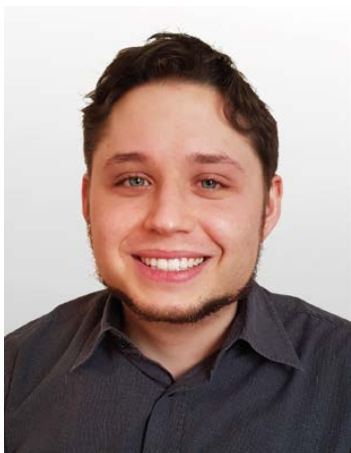
AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W ŁODZI

Janusz
Bieliński

Sławomir „Suavas”
Lewy

Wojciech
Stachura

Estera
Lipman

/PROMOTOR/
dr Michał Jankowski

/RECENZENT/
dr Krzysztof Ostrowski

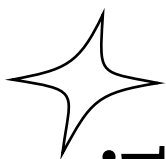
/KIERUNEK/
Animacja

Kapsuła chwały

Uwielbia tworzyć grafikę trójwymiarową, ale też ilustracje i grafikę projektową. Swoją karierę na poważnie zaczął już w Liceum Plastycznym w Łodzi i poprowadził go przez kilka lat w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi na Wydziale Animacji. Jego obecne aspiracje to tworzenie grafiki 3D, szczególnie w autorskiej stylistyce low-poly oraz ilustracje cyfrowe o wizualnym charakterze tradycyjnych technik malarskich. Chce tworzyć światy pełne fantastyki, symboli, nieprawdopodobnych form i tego wszystkiego, czego w normalnym życiu nie dostrzeżemy.

He enjoys creating 3D graphics, as well as illustrations and graphic designs. He started to seriously develop as an artist already at the High School of Arts in Łódź and continued his growth in the years he spent at the Faculty of Animation at the Academy of Fine Arts in Łódź. His current aspiration is the creation of 3D graphics in an original low-poly style and digital illustrations resembling traditional paintings. He strives to create worlds full of fantasy, symbols, incredible forms and all that we cannot see in normal life.

Janusz
Bieliński

/PROMOTORKA/

dr Magdalena Szadkowska

/PROMOTOR ANEKSU/

dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni

/RECENZENT/

dr hab. Wiesław Przyłuski, prof. uczelni

/KIERUNEK/

Rzeźba

Opresja komunikatów i haseł w przestrzeni publicznej – autorski komentarz w cyklu rzeźb

Muzykoterapeuta, rzeźbiarz, kompozytor, muzyk, wydawca. Absolwent ASP i Akademii Muzycznej w Łodzi. Projekty artystyczno-muzyczne: Przepraszam+, Prząśniczki, Dźwięk-Bud, Bogowie. Kieruje wydawnictwem muzycznym Nasze Nagrania. Eksploruje sztukę na styku mediów, tj. sound art, field recording, rzeźbę, performace i muzykę komponowaną. Wyznaje zasadę, że sztuka to przede wszystkim idea, a nie forma jej istota leży w przekazie, emocjach i refleksjach, jakie wywołuje. Zwolennik koncepcji ready-made, fan sztuki kontekstualnej, minimalizmu, improwizacji i awangardy muzycznej XX w.

Music therapist, sculptor, composer, musician, and publisher. Graduate of the Academy of Fine Arts and the Music Academy in Łódź. His artistic and musical projects include: Przepraszam+, Prząśniczki, Dźwięk-Bud, and Bogowie. He runs the music label Nasze Nagrania. In his practice, he explores art at the intersection of media, such as sound art, field recording, sculpture, performance, and musical composition. He believes that art is above all an idea rather than a form – its essence lies in the message, the emotions, and the reflections it evokes. As an advocate of ready-mades, he is a fan of contextual art, minimalism, improvisation, and 20th-century musical avant-garde.

Sławomir „Suavas”
Lewy

/PROMOTORKA/

dr hab. Joanna Trzcińska,
prof. uczelni

/RECENZENT/

dr Jakub Łączny

/KIERUNEK/

Malarstwo

Zwierzęta nocy – uniwersum wyobraźni a zjawisko rozszerzonej rzeczywistości

Urodzony w 1999 roku w Jędrzejowie. Malarz, absolwent ASP w Łodzi. Tworzy w nurcie realizmu magicznego. Autor serii „Zwierzęta nocy”, „Uroboros” i „Oniryzm miasta Łódź”. Łączy malarstwo z mappingiem, filmem i instalacją. Laureat Konkursu im. W. Strzemińskiego (2024) i „Prime Time” (2025), uczestnik wystawy „Co z tym rysunkiem?” (2023) oraz autor muralu na festiwalu Ravekjavikunited (2024).

Born in 1999 in Jędrzejów. Graduate of the Academy of Fine Arts in Łódź. Magical-realist painter. Author of the series “Animals of the Night,” “Uroboros,” and “Oneirism of the City of Łódź”. He combines painting with mapping, film, and installation. Laureate of the W. Strzemiński Competition (2024) and “Prime Time” (2025), participant in the exhibition “What About Drawing?” (2023), and author of a mural at the Ravekjavikunited festival (2024).

Wojciech
Stachura

/PROMOTORKA/

dr hab. Agata Stępień, prof. uczelni

/PROMOTOR ANEKSU/

dr Krzysztof Guzek

/RECENZENT/

dr Damian Idzikowski

/KIERUNEK/

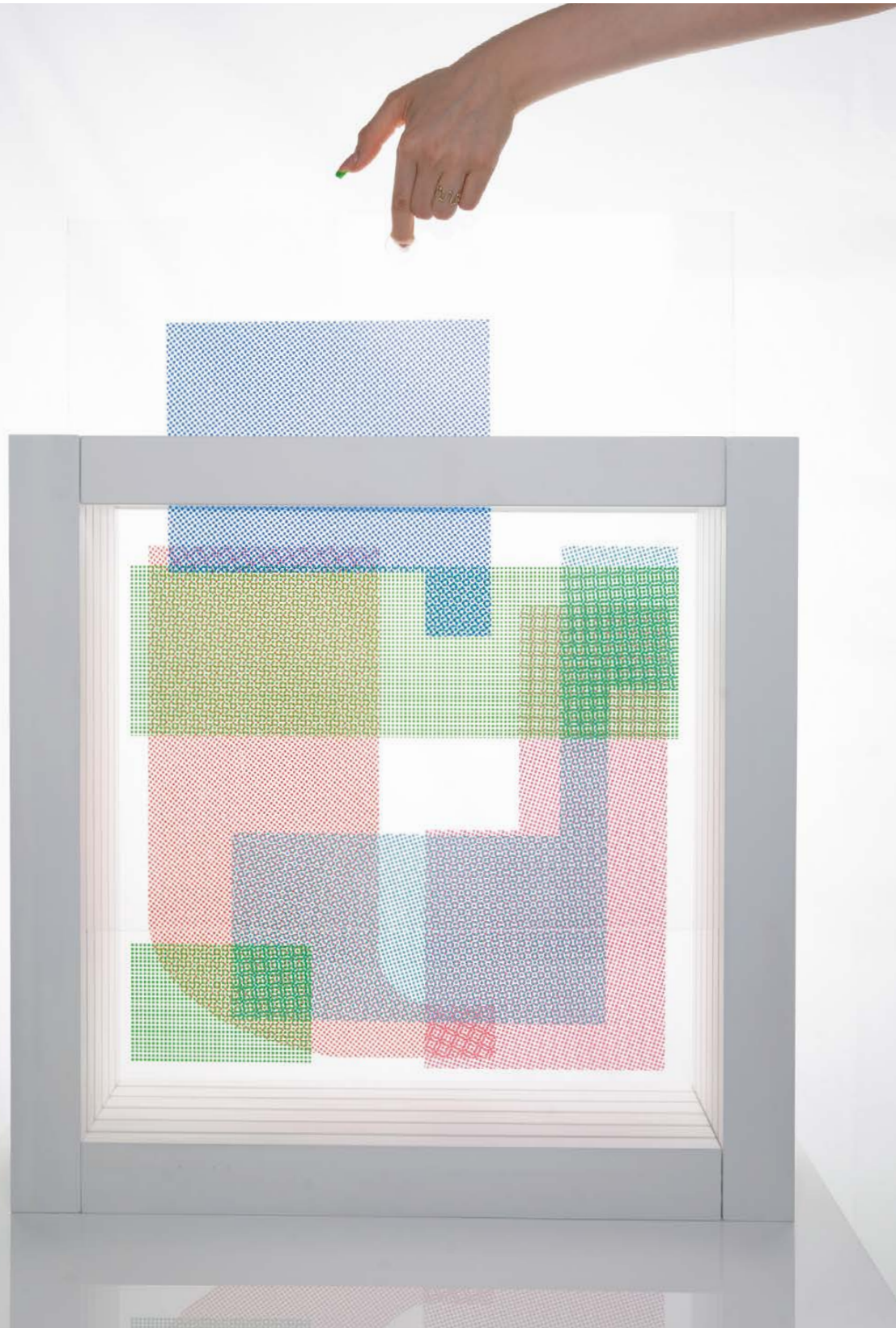
Grafika

Raster w sitodruku – cykl grafik

Absolwentka ASP w Łodzi. W swojej praktyce artystycznej skupia się na grafice warsztatowej oraz sztuce nowych mediów. Swoje prace i rozważania artystyczne koncentruje na rastrach oraz procesie ich powstawania. Tworzy w wielu modulacjach rastrowych oraz manipuluje ich działaniem poprzez zmiany w kolorystyce, kolejności warstw oraz wykorzystaniu ich poszczególnych cech. Brała udział w wystawach m.in. w Gdańsku, Tokio, Londynie czy Budapeszcie. Jest również jedną z założycielek Stowarzyszenia LAAF, w ramach którego pracuje na rzecz szerzenia świadomości i wiedzy o sztuce abstrakcyjnej.

Graduate of the Academy of Fine Arts in Łódź. In her artistic practice, she focuses on printmaking and new media art. Her work and artistic reflections centre around halftones and the processes behind their creation. She explores various halftone modulations and manipulates their effects through changes in colour, layer order, and the use of specific features. She has participated in exhibitions in, i.a., Gdańsk, Tokyo, London, and Budapest. Co-founder of the LAAF Association, through which she promotes awareness and knowledge of abstract art.

Estera
Lipman

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE

Afrodyta A.
Rękawik

Julia
Reguła

Iga
Niewiadomska

Agata
Charuk

/PROMOTOR/

dr hab. Romuald Woźniak, prof. uczelni

/RECENZENT/

dr hab. Stanisław Brach, prof. uczelni

/KIERUNEK/

Rzeźba

Dotyk wklęsły ✨

Urodzona w 1997 roku. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie (2018–2024), Universitat Politècnica de València (2022/2023; roczny wyjazd w ramach programu Erasmus+). Zajmuje się tworzeniem miękkich form przestrzennych z tkaniny, grafiką warsztatową i ceramiką artystyczną. Uczestniczyła w wystawach zbiorowych: „Przelot 2122”, Showroom NAP, Warszawa (2022), „Na przykład ogień”, Galeria Punkty, Warszawa (2023); „Upcoming 24”, Pałac Czapskich, Warszawa (2025). Wystawy indywidualne: „Smutek był formą, a szczęście treścią”, Galeria Program, Fundacja Promocji Sztuki Współczesnej, Warszawa (2024); „Dotyk wklęsły”, Prześwit – Kolektywna Instytucja Kultury, Warszawa (2024).

Born in 1997. Graduate of the Faculty of Sculpture at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2024) and spent a year at Universitat Politècnica de València (2022/2023, under the Erasmus+ programme). She specialises in the creation of soft spatial woven forms, traditional graphics and artistic ceramics. She has participated in several group exhibitions: “Flight 2122”, Showroom NAP, Warsaw (2022); “For example fire”, Punkty Gallery, Warsaw (2023); “Upcoming 24”, Czapski Palace, Warsaw (2025), and presented her works at two solo exhibitions: “Sadness was the form and happiness was the content”, Program Gallery, Foundation for the Promotion of Modern Art, Warsaw (2024), “The concave touch”, Prześwit – Collective Cultural Institution, Warsaw (2024).

Afrodyta
A. Rękawik

/PROMOTOR/
prof. Andrzej Węclawski

/RECENZENT/
dr Arkadiusz Ruchomski

/KIERUNEK/
Grafika

Motyl

Urodzona w 1999 roku w Warszawie. W 2019 roku ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. W. Gersona w Warszawie, uzyskując tytuł plastyka. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2024) na Wydziale Grafiki, gdzie otrzymała dyplom z wyróżnieniem. Jednymi z głównych tematów, którymi się obecnie interesuje, jest organiczność, relacja między naturą a człowiekiem oraz temat śmierci. Zainteresowania te przenikają się z pracą z tkaniną, poszukiwaniem własnej tożsamości i eksploracją technik graficznych. Jej twórczość wciąż ewoluje, nieustannie odkrywa nowy sens i kierunek w swojej pracy artystycznej.

Born in 1999 in Warsaw. Graduate of the W. Gerson State High School of Fine Arts in Warsaw, earning the title of visual artist (2019), and from the Faculty of Graphic Arts at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2024), receiving a diploma with honours. Currently, her main areas of interest include organic forms, relationship between man and nature, and death. These interests intersect with her work with textiles, the search for personal identity, and the exploration of printmaking techniques. Her artistic practice continues to evolve, constantly incorporating new meanings and directions.

Julia
Reguła

/PROMOTOR/
dr Wojciech Bąkowski

/RECENZENT/
prof. Krzysztof Olszewski

/KIERUNEK/
Sztuka mediów

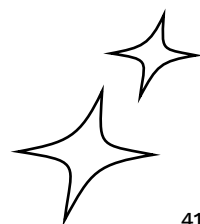

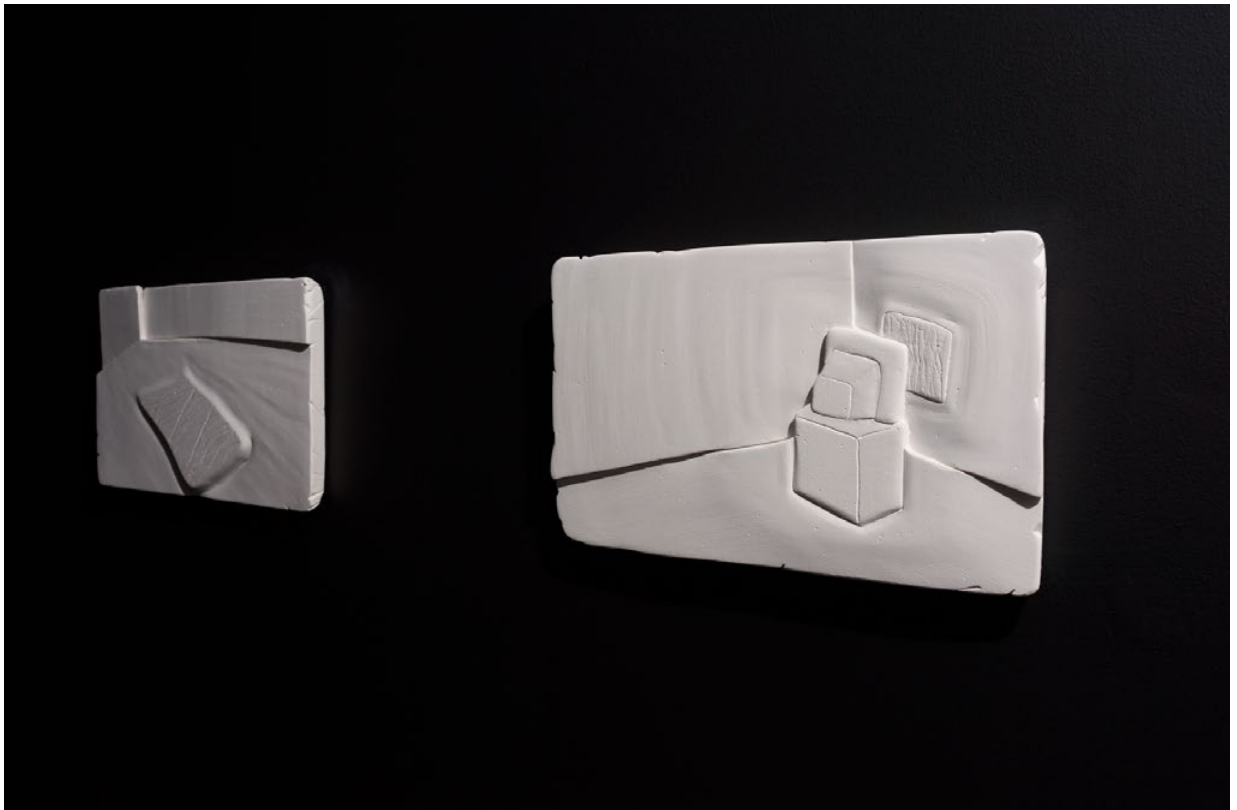
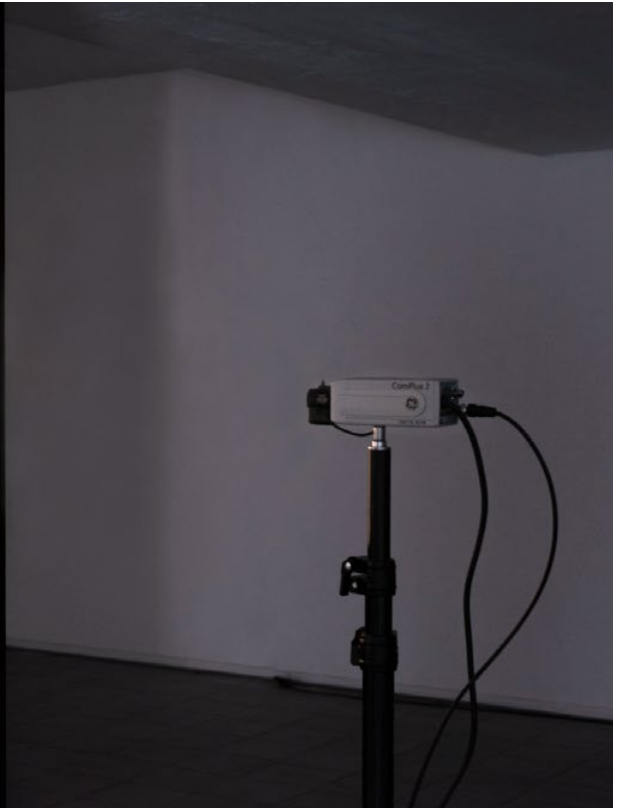
Drzemka

Urodzona w 1994 roku w Warszawie. Zajmuje się płaskorzeźbą, rysunkiem, wideo i performance. W swojej twórczości posługuje się zredukowanym gestem, a jej prace często przyjmują surową i poetycką formę. Tworząc obiekty poszukuje elegancji w prostych materiałach i wyrafinowania w niedoskonałościach. Absolwentka Międzywydziałowej Pracowni Działań prof. Mirosława Bałki i dr hab. Katarzyny Krakowiak-Bałki. Dyplom magisterski zrealizowała z wyróżnieniem pod kierunkiem dr Wojciecha Bąkowskiego na Wydziale Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Laureatka Nagrody Głównej w konkursie Upcoming 2024. Uczestniczka wystaw indywidualnych i zbiorowych. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Born in 1994 in Warsaw. Graduate of the Interfaculty Studio of Activities of Mirosław Bałka and Katarzyna Krakowiak-Bałka and completed her MFA with honours under the supervision of Wojciech Bąkowski at the Academy of Fine Arts in Warsaw. Her multidisciplinary practice spans bas-relief, drawing, video, and performance. She employs a restrained visual language, often favouring raw, poetic forms. In her object-based works, she explores elegance in modest materials and sophistication in imperfection. She received the main prize in the Upcoming 2024 competition, She has participated in group exhibitions and presented her works at solo exhibitions. She lives and works in Warsaw.

Iga
Niewiadomska

/PROMOTOR/

dr hab. Antoni Biberstein-Starowieyski,
prof. uczelni

/RECENZENT/

dr hab. Jan Mioduszewski, prof. uczelni

/KIERUNEK/

Malarstwo

Spójrz

Urodzona w 1998 roku w Pasłęku. W 2019 roku ukończyła Liceum Plastyczne w Gronowie Górnym, gdzie otrzymała dyplom z projektowania graficznego. W 2024 roku ukończyła studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem obroniła w pracowni prof. Antoniego Bibersteina-Starowieyskiego, aneks w Pracowni Technik i Technologii Malarstwa Ściennego u prof. Sylwestra Piędziejewskiego. Reprezentowana przez Gauger Art Gallery w Warszawie.

Born in 1998 in Pasłęk. Graduate of the High School of Arts in Gronowo Górne (2019), where she received a diploma in graphic design, and from the Faculty of Painting at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2024), where she received a diploma with honours under the supervision of Professor Antoni Biberstein-Starowieyski, with an annex in the Studio of Wall Painting Techniques and Technologies of Professor Sylwester Piędziejewski. She is represented by Gauger Art Gallery in Warsaw.

Agata
Charuk

AKADEMIA SZTUKI W SZCZECINIE

Tamara
Naruszewicz

Nina
Żabierek

Jacek
Janaszkiewicz

Izabela
Wowczko

/PROMOTORZY/

dr hab Małgorzata Szymankiewicz, prof. AS
dr Artur Malewski

/RECENZENTKA/

dr hab Agnieszka Grodzińska, prof. AS

/KIERUNEK/

Malarstwo

AKADEMIA SZTUKI

Zawsze trzymaj się ramy

Absolwentka Akademii Sztuki w Szczecinie na kierunku malarstwa, gdzie uzyskała dyplom z wyróżnieniem pod kierunkiem dr hab. Małgorzaty Szymankiewicz oraz dr Artura Malewskiego. W swoich obiektach malarsko-rzeźbiarskich buduje nowe formy z obiektów zastanych. Tworzy strukturę reliefową poprzez artystyczne zmaganie się z samym materiałem. To podejście do malarstwa, w którym wykorzystywane materiały znalezione, niepotrzebne, już kiedyś użyte, stają się elementem nowych prac sztuki. Są swoistym cyklem rozkładu i odnowy.

Graduate of Painting at the Academy of Art in Szczecin, where she received a diploma with honours under the supervision of dr hab. Małgorzata Szymankiewicz and dr Artur Malewski. When creating her painting and sculptural objects, she layers forms by constructing new shapes from found objects, building relief-like structures through an artistic struggle with the material itself. This approach to painting involves the use of found, discarded, and previously used materials, which become elements of new artworks, representing a unique cycle of decay and renewal.

Tamara
Naruszewicz

/PROMOTOR/
dr hab. Piotr Skiba

/PROMOTORKA ANEKSU/
dr hab. Aleksandra Knaflewska

/RECENZENT/
mgr Daniel Rumiancew

/KIERUNEK/
Fotografia

Rouge allure 224 ✨

Urodzona w 2003 roku w Jeleniej Górze. Absolwentka Akademii Sztuki w Szczecinie. Zajmuje się obiektem, rzeźbą oraz fotografią. Lubi pracować z materią organiczną, przekształcając jej znaczenie oraz formę. Konceptualnie działa na kontrastach, ukazując w mocnym przekazie wszystko, co delikatne i kruche. Cechuje ją minimalizm, sięganie do abstrakcyjnych i nieoczywistych form. Bazuje na naturze, ludzkim ciele oraz sporcie, który uprawia od wielu lat. Tworzy przestrzeń do dyskusji na temat umiejscowienia człowieka i jego znaczenia w świecie.

Born in 2003 in Jelenia Góra. Graduate of the Academy of Art in Szczecin. She practices object art, sculpture and photography. She works mainly with organic matter, transforming its meaning and form. Conceptually, she employs strong contrasts, revealing all that is delicate and fragile. In her minimalist works she reaches for abstract and non-obvious forms. Her art refers to nature, the human body and sports, which she has been practicing for years. She creates a space for discussion about human placement and importance in the world.

Nina
Żabierek

Jacek Janaszekiewicz

/PROMOTORZY/
prof. dr hab. Kamil Kuskowski
dr hab. Piotr Skiba Prof. AS

/RECENZENTKA/
mgr Jagoda Dukiewicz

/KIERUNEK/
Sztuka mediów

48 Godzin

Wszechstronny artysta wizualny specjalizujący się w szerokim zakresie praktyk audiowizualnych i performatywnych. Jego twórczość charakteryzuje się innowacyjnym podejściem oraz zaangażowaniem w tworzenie prac, które prowokują do refleksji i zachęcają do interakcji. Szczególnie bliska jest mu forma instalacji – tworzy immersyjne środowiska, łączące elementy wizualne i dźwiękowe, aby kreować unikalne doświadczenia sensoryczne. Poprzez syntezę różnych mediów eksploruje granice percepcji oraz relację między widzem a dziełem sztuki.

Versatile visual artist specializing in a wide range of audio-visual and performative practices. His artistic work is characterized by an innovative approach and a commitment to creating pieces that provoke reflection and invite interaction. He is particularly drawn to the medium of installation, crafting immersive environments that combine visual and sound elements to create unique sensory experiences. Through the synthesis of various media, he explores the boundaries of perception and the relationship between the viewer and the artwork.

/PROMOTORKA/
prof. dra hab. Agata Zbylut

/RECENZENT/
dr Mikołaj Iwański

/KIERUNEK/
Fotografia

AKADEMIA SZTUKI

Reprodukcja (historia pisana mlekiem)

Ukończyła z wyróżnieniem studia licencjackie i kontynuuje edukację w Akademii Sztuki w Szczecinie. Rozwija transdyscyplinarną praktykę, wspieraną wcześniejszym doświadczeniem w zakresie badań naukowych. Analizuje zjawiska społeczne i ekonomiczne, przekładając je na sugestywny język wizualny. Sięgając poza dominujące paradygmaty, artystka nadaje widoczność temu, co niewidzialne i niesłyszane. Używając prowokacyjnych metafor, zachęca do udziału w dyskursach dotyczących tematów intymnych oraz niewygodnych. Podstawą jej pracy jest przekonanie, że osobiste narracje mogą mieć uniwersalne znaczenie.

Having graduated with honours (BA, 2024), she is continuing her education at the Academy of Art in Szczecin. In her transdisciplinary practice, she draws on her previous experience in scientific research. She analyses social and economic phenomena, translating them into a compelling visual language. By reaching beyond dominant paradigms, she seeks to illuminate that which is unseen and unheard. The provocative metaphors she employs are intended to encourage participation in discourses around intimate and uncomfortable topics. Her work is grounded in the belief that personal narratives can carry universal meanings.

Izabela
Wowczko

UNIwersYTET ARTYSTYCZNY W POZNANIU

Marcin
Karalus

Laura
Polańska

Klaudia
Figura

Jakub
Kostewicz

/PROMOTOR/

dr hab. Jarosław Klupś, prof. UAP

/RECENZENTKA/

dr Anna Kędziora

/KIERUNEK/

Fotografia

UAP | POZNAN

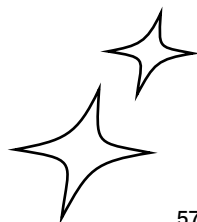

Smugi

Urodzony w 2000 roku we Wrześni. Od 2019 roku studiuje fotografię na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Jego praktyka artystyczna koncentruje się obecnie na zagadnieniach związanych z pamięcią oraz międzypokoleniowym przekazywaniem traumy. Tworzy w różnych mediach, przede wszystkim wykorzystując fotografię i film. W swojej twórczości podejmuje tematy zakorzenione w historii osobistej. Często powraca do opowieści z przeszłości swojej rodziny, chroniąc je przed zapomnieniem i reinterpreterując w kontekście współczesnym. Na co dzień porusza się w świecie cyfrowym, świadomie łącząc go z procesami analogowymi.

Born in 2000 in Września. Student of Photography at the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań since 2019. His artistic practice is currently focused on issues related to memory and the intergenerational transmission of trauma. Working across various media, primarily photography and film, he investigates topics rooted in personal history. His projects often revisit narratives from his family's past, which he aims to preserve from oblivion and reinterpret in a contemporary context. Navigating the digital environment on a daily basis, he consciously combines it with analogue processes.

Marcin
Karalus

/PROMOTORZY/
dr hab. K. J. Baranowski
dr Anna Kędziora

/RECENZENCI/
dr Adam Mazur
dr Mateusz Sadowski

/KIERUNEK/
Fotografia

UAP | POZNAN

Mapując Podświadomość / Mapping the Subconscious

Urodzona w 1994 roku. Multidyscyplinarna artystka pochodząca z południa Polski. Zajmuje się fotografią, wideo i instalacją, często łącząc dyscypliny fotograficzne oraz rzeźbiarskie. Jej prace poruszają tematy związane z napięciami i głębokimi powiązaniem na linii natura – człowiek. Fascynują ją pojęcia śladu, traumy oraz podświadomości. Ostatnio ukończyła drugie studia magisterskie na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na kierunku fotografia intermedialna. Swoje prace pokazywała w Niemczech, Norwegii, Francji, Polsce i Korei Południowej. Mieszka i pracuje w Berlinie.

Born in 1994. Multidisciplinary artist born in the south of Poland. In her practice, she focuses on photography, video and installation, often combining photographic and sculptural techniques. Her work touches upon topics related to the tensions and deep connections between man and nature. She is fascinated by the notions of trace, trauma and the subconscious. She completed her second MFA in Intermedia Photography at the University of Fine Arts in Poznań. She has presented her works in Germany, Norway, France, Poland and South Korea. She lives and works in Berlin.

/PROMOTOR/
dr Witold Modrzejewski

/RECENZENT/
dr hab. Krzysztof Balcerowiak

/KIERUNEK/
Grafika artystyczna

UAP | POZNAN

Gorzkie serce. Analiza sentymentalna źródeł resentymentu.

Urodzona w 2000 roku. Artystka tworząca w obszarze malarstwa, rzeźby i instalacji. Jej prace w nostalgiczny sposób eksplorują doświadczenia dorastania na przełomie milleniów i życia na peryferiach. Łączy analizę procesów społecznych i przemian kulturowych z baśniowym ujęciem codziennych tematów. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Prezentowała prace m.in. w Rondo Sztuki, BWA Warszawa, Galerii Turnus, The Tiger Room, Galerii Labirynt i Galerii Łęctwo.

Born in 2000. Graduate of the University of the Arts in Poznań. She practices painting, sculpture, and installation. Her works nostalgically explore the experience of growing up at the turn of the millennium and living on the outskirts. She combines analysis of social processes and cultural changes with a fairy-tale approach to everyday themes. She has exhibited her works at Rondo Sztuki, BWA Warsaw, Turnus Gallery, The Tiger Room, Labirynt Gallery, and Łęctwo Gallery.

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Maciej Ćwiek

/RECENZENT/
dr Paweł Prewencki

/KIERUNEK/
Animacja

UAP | POZNAN

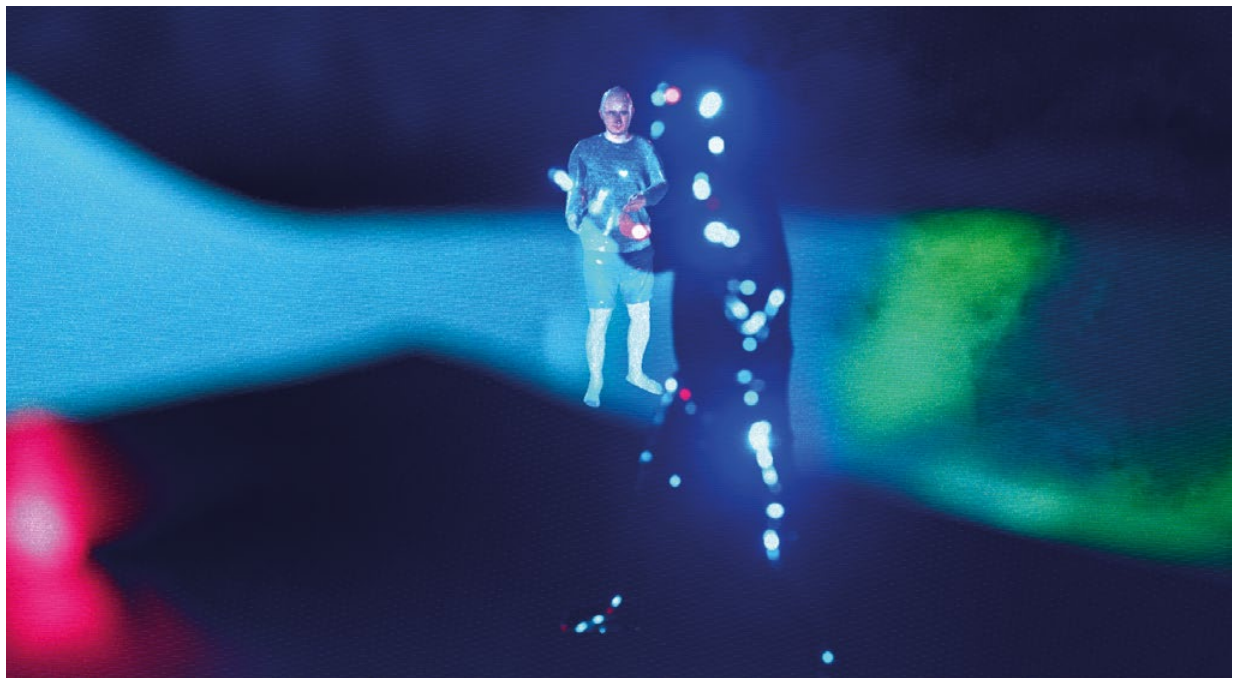

Sztuki sceniczne ✨

Urodzony w 1997 roku. Reżyseruje filmy animowane, szyje kostiumy i występuje na scenie w dragu. Na styku tych mediów znajduje sposób na rozwiązanie wewnętrznych konfliktów, które dotyczą nieuporządkowanego życia i nakładających się tożsamości. Opowiadając o swoich queerowych doświadczeniach, korzysta z codziennego, często wulgarного języka. Wybrane wyróżnienia: laureat 16. In Out Festival w CSW Łaźnia w Gdańsku (2024), nagroda magazynu Contemporary Lynx w 44. Konkursie Dyplomów UAP im. Marii Dokowicz (2024).

Born in 1997. He directs animated films, sews costumes, and performs on stage in drag. At the intersection of these activities, he finds a way to resolve internal conflicts stemming from a disordered life and overlapping identities. As a queer artist, he strives to make his perspective more straightforward through the use of everyday, often vulgar language. His selected awards include first prize at the 16th In Out Festival at CSW Łaźnia in Gdańsk (2024) and the Contemporary Lynx magazine award in the 44th Maria Dokowicz UAP Diploma Competition (2024).

Jakub
Kostewicz

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

Paweł
Stefaniak

Norbert
Sipos

Artur
Wieczerzyński

Anna Maria
Zuzela

/PROMOTORKA/

dr hab. Joanna Kaiser-Plaskowska

/RECENZENT/

prof. dr hab. Krzysztof Tomalski

/KIERUNEK/

Grafika

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

SPAM

Urodzony w 1999 roku. Artysta multidyscyplinarny, absolwent Wydziału Grafiki ASP Kraków. Założyciel grupy SPAM, będącej jego eksperymentem tożsamościowym. W działaniach artystycznych łączy krytyczną refleksję z ironią i potrzebą zachowania twórczej autonomii. Bada granice autorstwa, mechanizmy świata sztuki i nadprodukcję wizualną.

Born in 1999. Multidisciplinary artist and graduate of the Faculty of Graphic Arts at the Academy of Fine Arts in Kraków. Founder of the SPAM group, his identity-based experiment. In his artistic practice, he combines critical reflection with irony and a need to preserve creative autonomy. He explores the boundaries of authorship, the mechanisms of the art world, and the excess of visual production.

Paweł
Stefaniak

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Józef Murzyn

/RECENZENT/
dr Bartłomiej Węgrzyn

/KIERUNEK/
Rzeźba

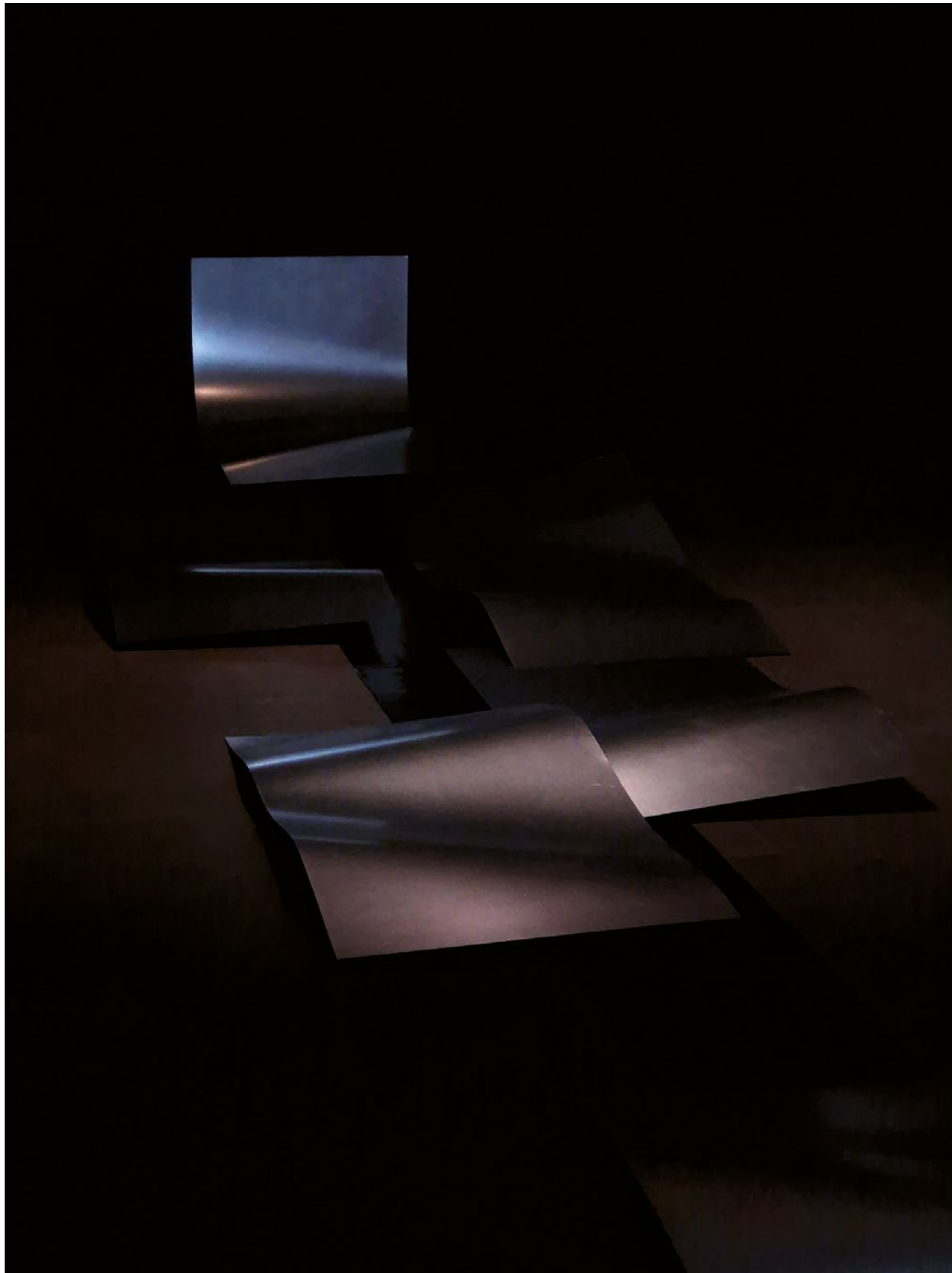
Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

Woda pamięci – pamięć wody

Urodzony w 1998 roku w Kołobrzegu. Ukończył Liceum Plastyczne im. Antoniego Kenara w Zakopanem. Dyplom w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie uzyskał w 2024 roku z wyróżnieniem pod opieką prof. dr hab. Józefa Murzyna. W swojej twórczości zajmuje się tematyką natury, którą przedstawia nie tylko jako materialny żywioł, lecz także jako kategorię antropologiczną. Chętnie łączy ze sobą różne materiały, takie jak metal i kamień, próbując zrozumieć dialog między nimi. Prace często są minimalistyczne i wieloznaczne. Jego prace były prezentowane wielu ośrodkach artystycznych, m.in. w Muzeum Krakowa w Barbakanie. Uczestnik sympozjów rzeźbiarskich, m.in. w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Born in 1998 in Kołobrzeg. Graduate of the Antoni Kenar High School of Arts in Zakopane and the Jan Matejko Academy of Fine Arts in Kraków (2024), where he received a diploma with honours under the supervision of Professor Józef Murzyn. In his practice, he explores themes related to nature, which he presents not only as a material force but also as an anthropological category. He eagerly combines different materials such as metal and stone, seeking to understand the dialogue between them. His works, often minimalist and ambiguous, have been exhibited in numerous art institutions, including the Museum of Kraków at the Barbakan. He has participated in various sculpture symposia, i.a. at the Centre of Polish Sculpture in Orońsko.

Norbert
Sipos

/PROMOTOR/
prof. Grzegorz Sztwierz
/RECENZENT/
dr hab. Michał Zawada, prof. ASP
/KIERUNEK/
Malarstwo

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

W rozliczu los dziczy rozdziawia

Urodzony w 1997 roku w Radomiu. W 2024 ukończył malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie dyplomem pt. „W rozliczu los dziczy rozdziawia”. W 2023 roku podejmuje pracę z rodzinną ziemią, której dotąd nie znał, a którą dziedziczy. W Romanowie, przy Puszczy Stromieckiej, tworzy enklawę wyznaczoną przez zdarzenie karczu. Dialog z miejscem prowadzi go do dialogu ze śladem – nośnikiem obecności tego, co je zostawiło i samego jego istnienia. Istotne zdarzenia zapisuje w malarstwie jako medium obecności, a także w fotografii i wideo dla faktu zdarzenia.

Born in 1997 in Radom. Graduate of Painting at the Academy of Fine Arts in Kraków (2024), based on a diploma work entitled “In Reckoning, the Wild Gapes”. In 2023, he began working with an inherited piece of family land he had not previously known. In Romanów, near the Stromiec Forest, he created an enclave marked by an act of deforestation. His dialogue with the place leads to a dialogue with a trace – the carrier of the presence and very existence of what has left it. He records significant events through the medium of painting, as well as directly through photography and video.

Artur
Wieczerzyński

/PROMOTORZY/

dr hab. Witold Stelmachniewicz
dr Marta Antoniak

/RECENZENT/

dr hab. Michał Zawada, prof. ASP

/KIERUNEK/

Malarstwo

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

Imago

Urodzona w 1995 roku w Krakowie. Absolwentka Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie. W 2024 roku ukończyła z wyróżnieniem malarstwo w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni malarstwa prof. Witolda Stelmachniewicza i rysunku w interdyscyplinarnej pracowni dr hab. Bogumiła Książka. Brała udział w wielu wystawach ogólnopolskich, jak i międzynarodowych. Podwójna finalistka Ogólnopolskiego Studenckiego Konkursu Malarskiego im. Wojciecha Fangora. Współzałożycielka Kolektywu Facjata, Galerii Facjata oraz Kolektywu Lokatorzy. Zajmuje się malarstwem, ceramiką, fotografią oraz działaniami performatywnymi. W swojej twórczości podejmuje temat ciała wpisanego w różnorodne siatki interpretacyjne, które wyznaczają główne nurty konceptualizowania fenomenu cielesności we współczesnym świecie.

Born in 1995 in Cracow. Graduate of the Academy of Physical Education in Cracow and of Painting at the Academy of Fine Arts in Cracow (with honours), where she studied painting in the studio of Professor Witold Stelmachniewicz and drawing in the interdisciplinary studio of dr Bogumił Książek (2024). She has taken part in many national and international exhibitions. Double finalist of the Wojciech Fangor National Student Painting Competition, co-founder of the Facjata Collective, Facjata Gallery and the Lokatorzy Collective. She practices painting, pottery, photography and performance art. In her work, she explores the theme of the human body inscribed in various interpretative grids, which determine the main trends in conceptualising the phenomenon of corporeality in the contemporary world.

Anna Maria
Zuzela

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W KATOWICACH

Marta
Beliavets

Kornel
Leśniak

Igor
Warykiewicz

Agata
Kempa

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Waldemar Węgrzyn

/RECENZENTKA/
dr Marta Pogorzelec

/KIERUNEK/
Grafika

aspkatowice

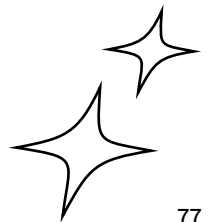

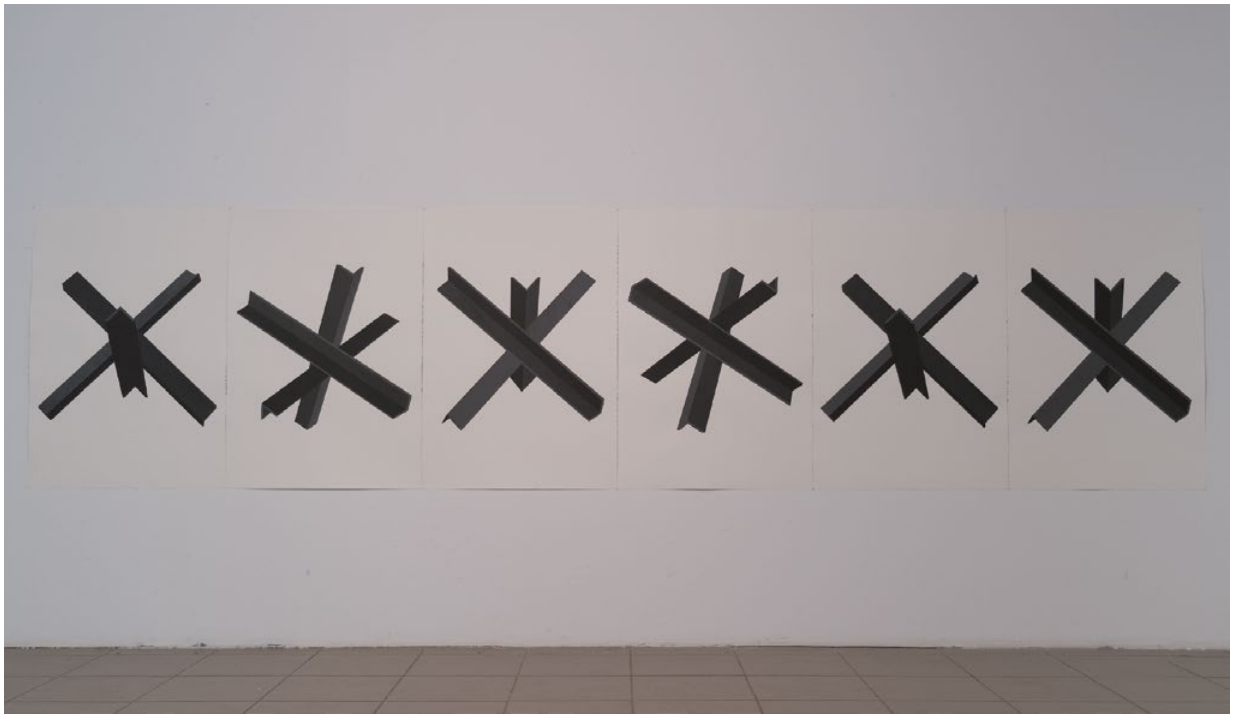
Granica. Symbole ograniczenia i podziału

Urodzona w 2002 roku w Mińsku na Białorusi. W 2024 roku ukończyła z wyróżnieniem Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach na kierunku grafiki. Wcześniej studiowała rzeźbę w Mińsku, co znajduje odzwierciedlenie w jej twórczości – łączy formy planarne i przestrzenne. Od kilku lat zajmuje się tematyką społeczną i polityczną, czerpiąc przede wszystkim z osobistych doświadczeń emigracyjnych.

Born in 2002 in Minsk, Belarus. Graduate of Graphic Art at the Academy of Fine Arts in Katowice (2024, with honours). Her previous studies in the field of sculpture (in Minsk) find reflection in her works, which combine both planar and spatial forms. For several years now she has been exploring social and political themes, drawing primarily from her personal experience of emigration.

Marta
Beliaavets

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Andrzej Tobis

/RECENZENT/
dr Dominik Ritszel

/KIERUNEK/
Malarstwo

aspkatowice

Słońce westchnęło i zaczęło zachodzić

Urodzony w 1999 roku. Absolwent malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Używając obrazów olejnych, haftu i słowa pisanego, pracuje z problematyką strategii współodczuwania i zjawiskami emocjonalnymi zachodzącymi w punktach styku różnych aspektów kolektywnego pokoleniowego doświadczenia. Jego prace dotyczą tematyki queerowego lęku, cielesności, potrzeby przynależności, romantycznego niepokoju i niepewności, nostalgii i tożsamości.

Born in 1999 roku. Graduate of Painting at the Academy of Fine Arts in Katowice. By employing oil painting, embroidery, and the written word, he deals with the strategies of empathy and emotional phenomena occurring at the points of contact of various aspects of collective generational experience. His works touch upon the topics of queer anxiety, corporeality, the need for belonging, romantic unrest and uncertainty, nostalgia and identity.

Kornel
Leśniak

Igor Warykiewicz

/PROMOTORZY/

dr hab. Dariusz Gajewski

dr Jakub Cikała

dr hab. Marcin Białas

dr Maciej Cholewa

/RECENZENT/

dr Michał Smandek

/KIERUNEK/

Grafika

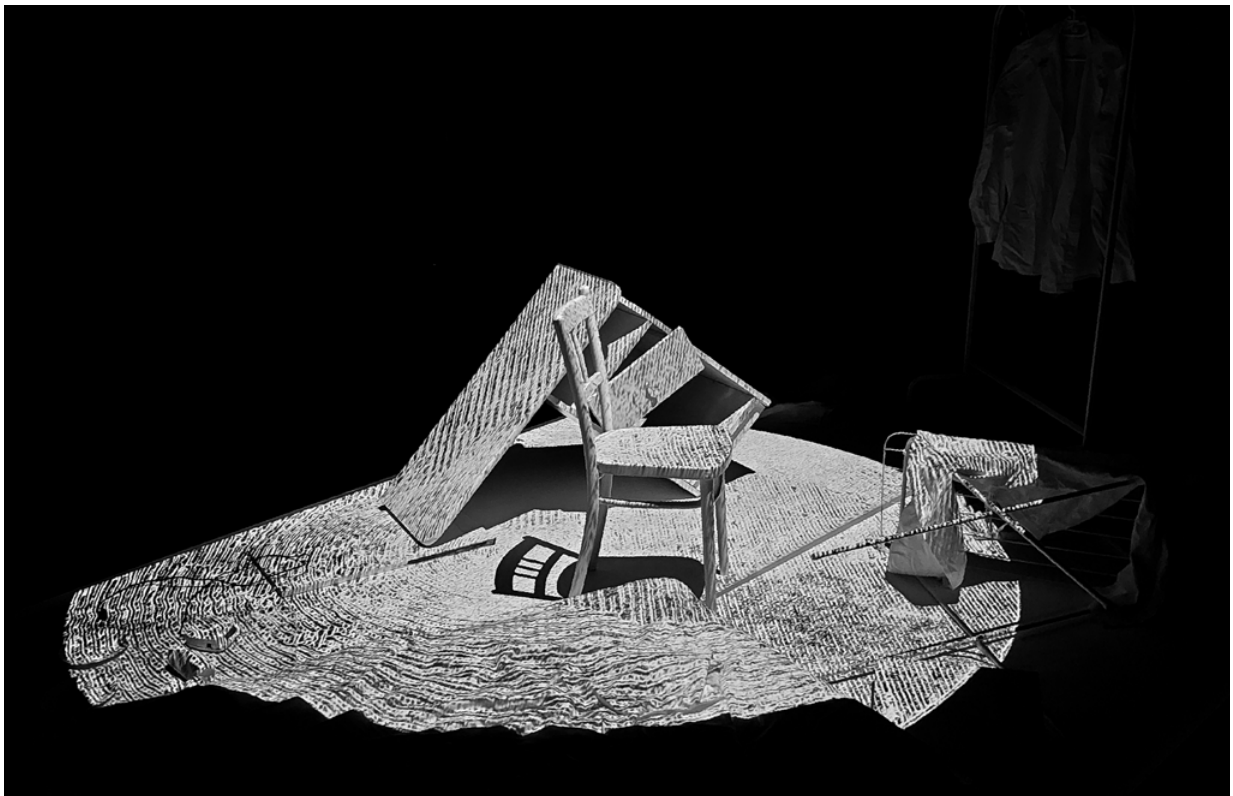
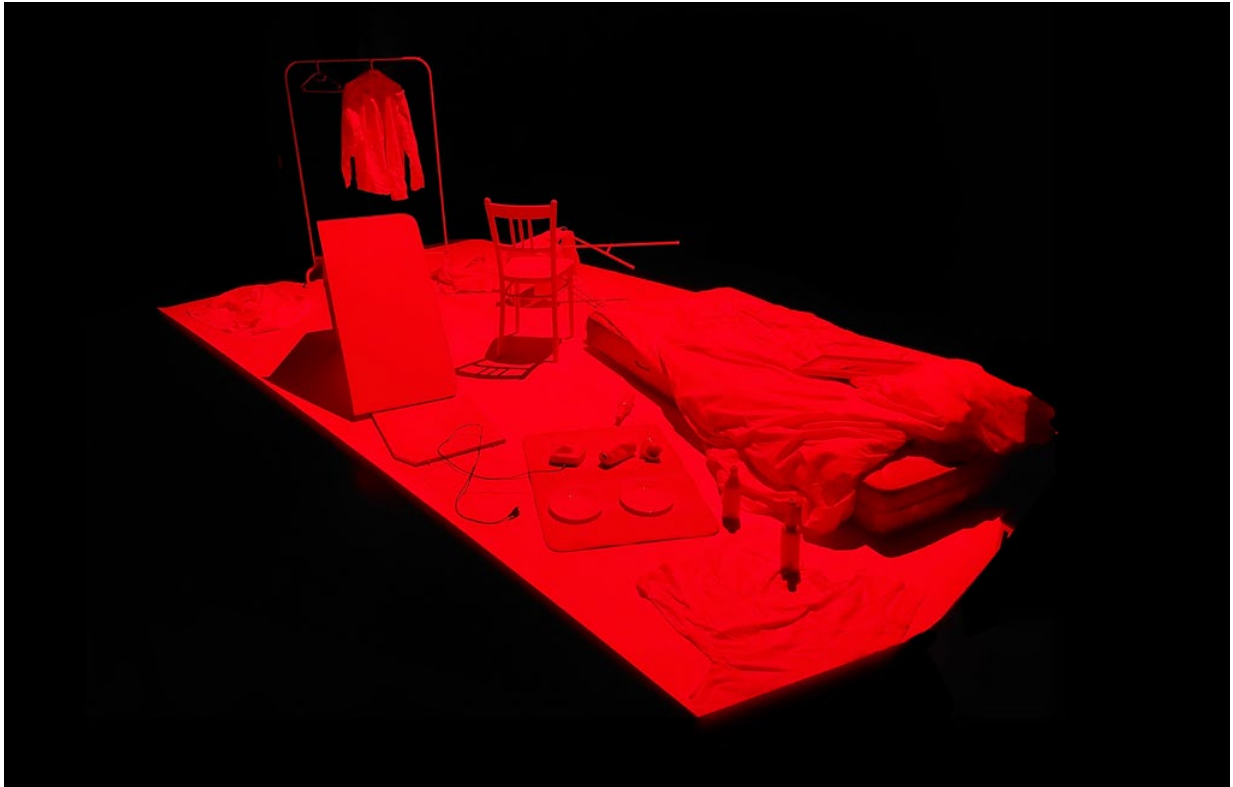
aspkatowice

Nie mogę rozmawiać

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na kierunku grafiki. Nieustannie poszukuje i eksperymentuje z nowymi mediami, jednak najbliższe mu są działania graficzne i multimedialne, głównie praca z dźwiękiem. Fascynują go tematy związane z szeroko rozumianą transformacją, liminalnością, przemijaniem i snami. Interesują go także takie pojęcia, jak sound design, nagrania terenowe i sztuka dźwiękowa. Laureat konkursów graficznych, m.in. IV Utazu Art Award Biennale 2022 w Japonii.

Graduate of Graphics at the Academy of Fine Arts in Katowice. He is constantly searching for and experimenting with new media, but he feels closest to graphics and multimedia, mainly working with sound. He is fascinated by broadly understood transformation, liminality, transience and dreams. He is also interested in concepts such as sound design, field recordings and sound art. He has won several graphic competitions, including the 4th Utazu Art Award Biennale 2022 in Japan.

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Kazimierz Cieślak

/RECENZENTKA/
ad. dr Agnieszka Trzos

/KIERUNEK/
Malarstwo

aspkatowice

Osobliwość ✨

Urodzona w 2000 roku w Katowicach. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2019. Laureatka licznych nagród, m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Rysowania w Zabrzu, czy też w konkursie „Studencki obraz roku”. W malarstwie skupia się na zagadnieniach psychiki ludzkiej, jej zależnościach i skutkach, osuwając tym samym pogrążoną w enigmacie rzeczywistość. W swoich pracach wykorzystuje często doświadczenia osobiste, przekształcając je w uniwersalną przestrzeń do indywidualnej interpretacji odbiorcy.

Born in 2000 in Katowice. She is a scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage (2019) and winner of numerous awards, i.a. at the International Drawing Festival in Zabrze or in the “Student Painting of the Year” competition. In her paintings, she focuses on the human psyche, its dependencies and effects, striving to tame the reality immersed in an enigma. In her works, she often uses her personal experiences, transforming them into a universal space for the viewer’s individual interpretation.

Agata
Kempa

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Ignacy
Kulka

Blanka
Kamińska

Antoni
Walas

Katarzyna
Pieciukonis

/PROMOTORZY/

prof. dr hab. Janusz Akermann
mgr Vasyl Savchenko

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

/RECENZENT/

dr hab. Grzegorz Protasiuk, prof. ASP

/KIERUNEK/

Grafika

Zniekształcona rzeczywistość

Urodzony w 2000 roku w Gdańsku. W 2024 roku ukończył studia magisterskie w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Laureat nagrody ArtNoble oraz Stypendium Rektora za rok 2023/24. Za pracę dyplomową otrzymał wyróżnienie w postaci indywidualnej wystawy w Galerii Piksel w Łodzi. Działa interdyscyplinarnie. Regularnie zgłasza swoje prace do międzynarodowych konkursów i przeglądów sztuki.

Born in 2000 in Gdańsk. He completed his MFA at the Academy of Fine Arts in Gdańsk (2024), having received the ArtNoble Award and the Rector's Scholarship for the academic year 2023/2024. He was honoured for his diploma work with a solo exhibition at the Piksel Gallery in Łódź. He works across disciplines and regularly submits his work to international art competitions and reviews.

Ignacy
Kulka

**ZNIEKSZTAŁCONA
RZECZYWISTOŚĆ**

PTAKI / JULIAN PAŁAT / ZBIORY MNG

CHŁOP / ALEKSANDER GIERZYŃSKI

W UKRAJNIE / LEON WYCZÓLKOWSKI

ZATOKA / WŁADYSŁAW ŚLEWIŃSKI / ZBIORY MNG

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Mariusz Białecki

/RECENZENTKA/
dr hab. Małgorzata Wiśniewska

/KIERUNEK/
Rzeźba

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Chokokukadō – droga rzeźbiarza

Urodzona w 1999 roku. Ukończyła ASP w Gdańsku w 2024 r. z oceną celującą. Zajmuje się rzeźbą portretową, kopiami klasycznych dzieł i konserwacją. Brała udział w wystawach i plenerach, m.in. „Ceramika alternatywnie III”. Jej pierwsza realizacja w przestrzeni publicznej – pomnik kota Rysia – została odsłonięta 1 czerwca 2024 r. Twórczość jest dla niej źródłem szczęścia, kontemplacji i rozwoju.

Born in 1999. Graduate of the Academy of Fine Arts in Gdańsk (2024, with honours). She specializes in portrait sculpture, classical reproductions, and art conservation. She has participated in exhibitions and plein-air workshops, including “Ceramika alternatywnie III”. Her first public art installation – a monument of the cat Ryś – was unveiled on June 1st, 2024. For her, artistic practice is a source of happiness, contemplation, and personal growth.

Blanka
Kamińska

/PROMOTOR/
prof. Krzysztof Gliszczynski

/RECENZENT/
dr Filip Ignatowicz

/KIERUNEK/
Malarstwo

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Walki Młodych 1/13

Urodzony w 1999 roku w Ustce. Ukończył Liceum Plastyczne im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Słupsku oraz Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku w pracowni prof. Krzysztofa Gliszczynskiego. W swojej sztuce lubi balansować na granicy figurywności i abstrakcji, przy jednoczesnym dążeniu do maksymalnej precyzji formalnej. Rzeczą, która nieustannie go fascynuje, to napięcia prostych form wewnątrz obrazu, ograniczona paleta barwna oraz światło. Dużą inspiracją jest dla niego fotografia i muzyka, którymi również się zajmuje.

Born in 1999 in Ustka. Graduate of the Stanisław Ignacy Witkiewicz High School of Arts in Słupsk and the Academy of Fine Arts in Gdańsk, where he completed his education in the studio of Professor Krzysztof Gliszczynski. In his artistic practice, he explores the boundary between figuration and abstraction, with a strong emphasis on formal precision. He is particularly drawn to the tensions within simple compositional forms, the use of a restrained colour palette, and the role of light. He is deeply informed by photography and music, both of which he also actively engages with.

Antoni
Walas

/PROMOTOR/
prof. dr hab. Grzegorz Klaman

/RECENZENTKA/
dr Julia Kul

/KIERUNEK/
Intermedia

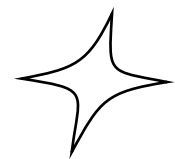

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

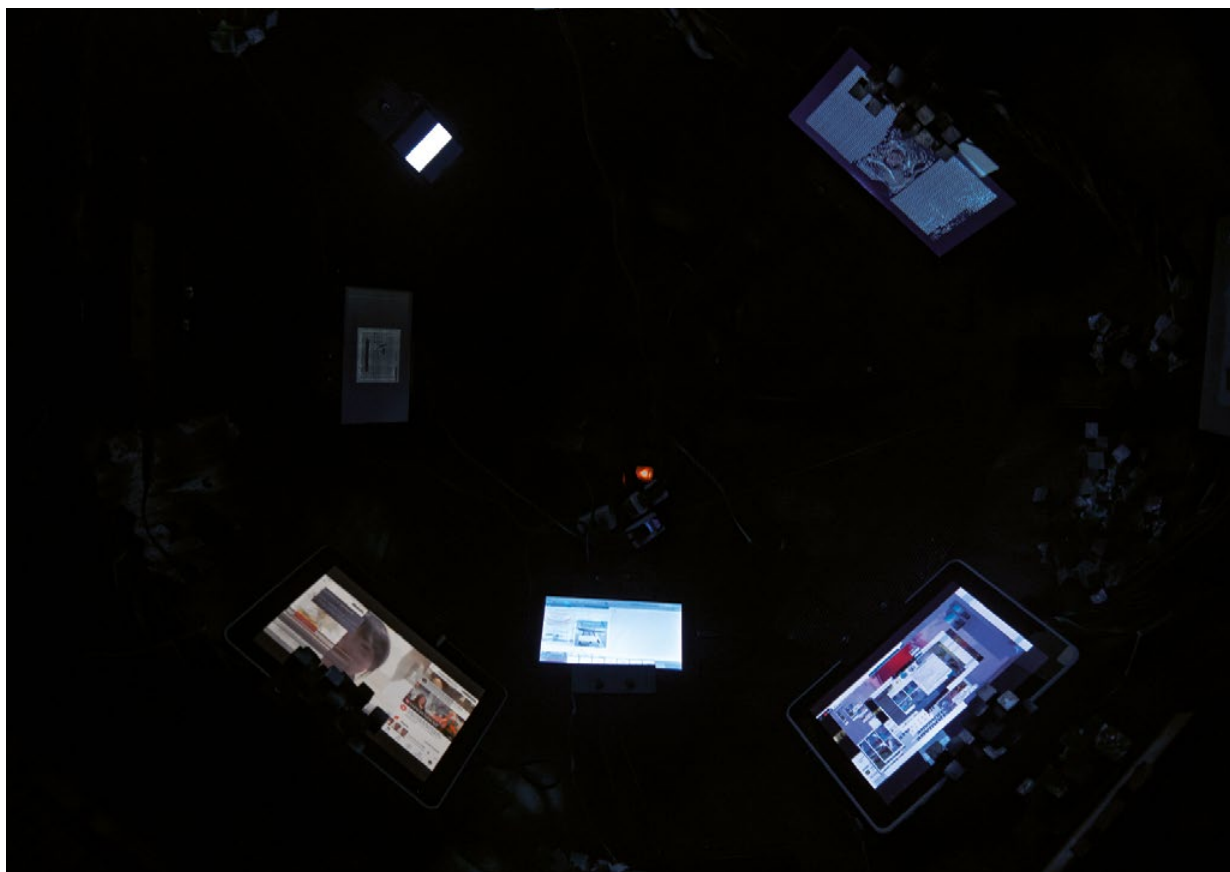
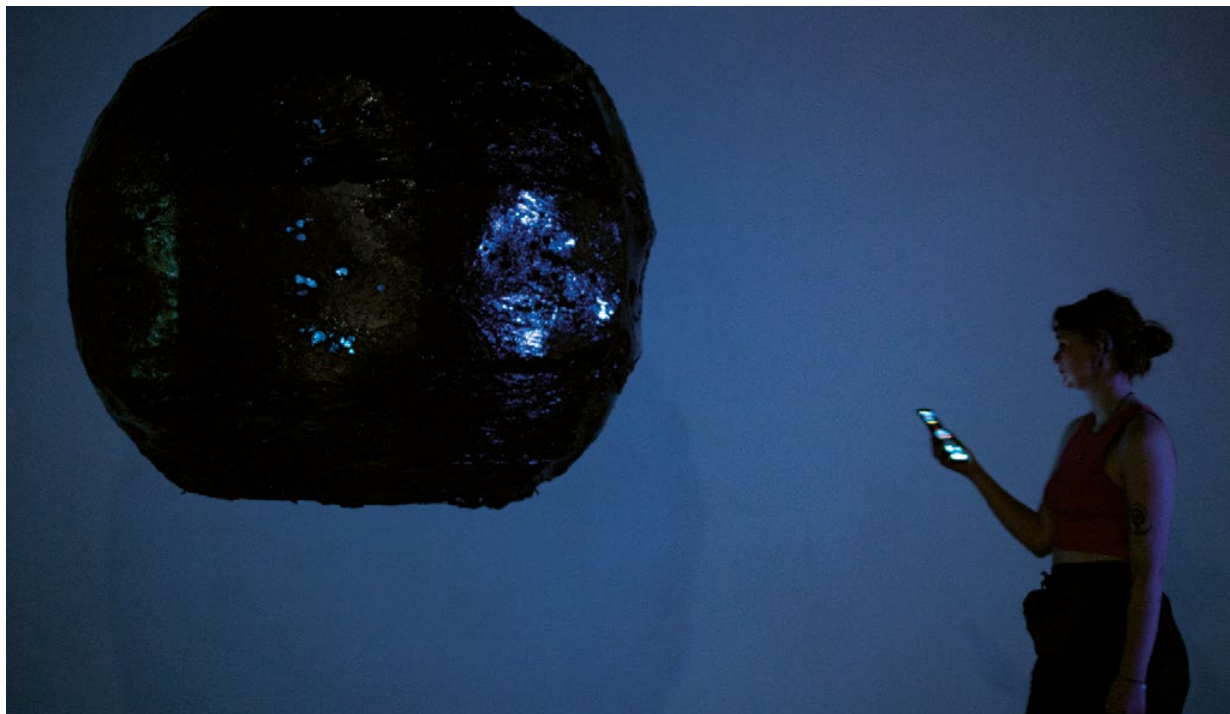
Niedosyt nadmiaru

Urodzona w 1999 roku w Częstochowie. Absolwentka kierunku intermedii w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W swojej twórczości często korzysta z animacji, wideo i instalacji, kładąc szczególny nacisk na tworzenie prac „pochłaniających” odbiorców i zapraszających do aktywnego uczestniczenia. Stąd jej zainteresowanie interaktywnymi pracami i sztuką cyfrową. W ostatnim czasie dla artystki dużą inspirację stanowiła twórczość Ryoji Ikedy oraz sztuka postinternetu. Szczególnie istotne są dla niej zagadnienia kruchości współczesnego człowieka, jego relacji z danymi, roślinami oraz environmentalizm.

Born in 1999 in Częstochowa. Graduate of Intermedia at the Academy of Fine Arts in Gdańsk. In her work she often uses animation, video and installation, placing particular emphasis on creating works that “absorb” the viewers and invite them to actively participate in the artistic experience; hence her interest in interactive works and digital art. Recently, she has been greatly inspired by the work of Ryoji Ikeda and post-internet art. Of special meaning to her are issues of the fragility of contemporary man, as well as his relationship with data, plants and environmentalism.

Katarzyna
Pieciukonis

Wydawca | Publisher

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Gdańsk 2025

Opieka organizacyjna, promocja | Organisational assistance, promotion

Anna Tanaev, Halina Malijewska, Marzena Świniarska

Komisarz wystawy i autor aranżacji | Exhibition commissioner, arranger

dr inż arch. Paweł Czarzasty

Asystenci komisarza wystawy | Assistants to exhibition commissioner

dr Tomasz Kopcewicz, Paweł Gostomski, dr Piotr Tadeusz Mosur, Jakub Zajac

Katalog | Catalogue

Antonina Kałużna, Weronika Jastrzemska

Skład, przygotowanie do druku | Typesetting, printing preparation

Antonina Kałużna, Weronika Jastrzemska

Identyfikacja wizualna, pozostałe projekty graficzne | Visual identity, other graphic designs

Rafał Fedusio, Weronika Jastrzemska, Adam Jedynak, Antonina Kałużna

Opieka artystyczna | Artistic supervision

dr Filip Ignatowicz

Koordynator transportów | Transport coordinator

Sławomir Nurkiewicz

Korekta | Adjustments

Iwona Makówka

Tłumaczenia i korekta w języku angielskim | English translation and proofreading

Katarzyna Jopek

tłumaczenia biogramów dostarczone przez autorów | translations of biographies provided by the authors

Zdjęcia w katalogu | Catalogue photographs

dostarczone przez autorów prac | provided by the authors

Nakład | Print run: 300 egz. | copies

ISBN 978-83-67720-46-5

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Targ Węglowy 6, 80-836 Gdańsk

tel.: 58 301 28 01

e-mail: kontakt@asp.gda.pl

www.asp.gda.pl

Organizator | Organiser: Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

prof. ASP dr hab. Adam Świerżewski, Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

dr Filip Ignatowicz, Proroktor ds. promocji i współpracy Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Współpraca | Cooperation: Gdańska Galeria Miejska, Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia”, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie,

Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Galeria Przyływ, Krupa Art Foundation, OmenaArt Foundation, Artinfo.pl

Patroni medialni | Media partners: Artinfo.pl, trojmiasto.pl, Radio Gdańsk, www.gdańsk.pl, NN6T, Szum, Prestiż, Gdańsk tvp 3, Zawsze Pomorze

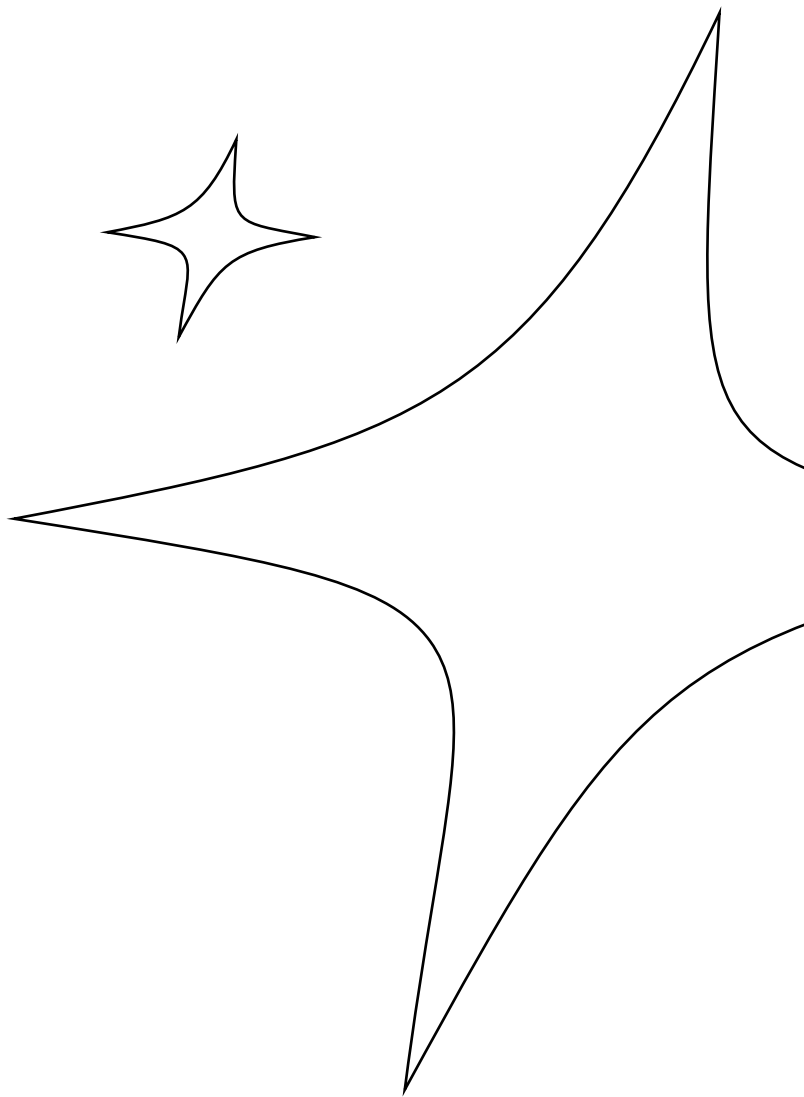
Termin wystawy | Exhibition dates:

20 lipca – 10 sierpnia 2024 | 20th July – 10th August 2025

Wernisaż | Exhibition opening:

19 lipca 2025 | 19th of July 2025

Instytut Kultury Miejskiej, Targ Rakowy 11

PATRONAT HONOROWY | HONORARY PATRONAGE:

Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

MIECZYSLAW STRUK
MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

PATRONAT HONOROWY
Prezydent
Miasta Gdańska

PREZYDENT
MIASTA GDYNI
Aleksandra Kozłówek

PATRONAT HONOROWY
PREZYDENTKI
MIASTA SOPOTU

WSPÓŁPRACA | COOPERATION:

artinfo.pl

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ŁAŹNIA

PAŃSTWOWA GALERIA SZTUKI

**instytut
kultury
miejskiej**

KRUPA ART
FOUNDATION

OmenaArt
Foundation

PATRONI MEDIALNI | MEDIA PARTNERS:

artinfo.pl

trojmiasto.pl

Radio Gdańsk

www.gdansk.pl

NNGT
NOTYKI I TYTUŁY

SZUM

TVP3
GDAŃSK

prestiz
KULTURA I WYJAZDY

MINT

**ZAWSZE
POMOCZ**

